

УСВОЈЕН НАЦРТ ПРАВИЛНИКА ЗА ДОДЈЕЛУ БЕСПЛАТНИХ ПЛАЦЕВА И ОДЛУКА О ОСНИВАЊУ ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА "НОВИ САНИЧАНИ"

КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК

www.kozarski.com

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

ПРИЈЕДОР, 29. МАЈ 2026.

ГОДИНА LI

БРОЈ 2643

ЦИЈЕНА 2 КМ

kozarskirtvprijedor@gmail.com

ISSN 0350 - 9257

ОБИЉЕЖАВАЊЕ ДАНА ОДБРАНЕ ГРАДА ПРИЈЕДОРА

ИНТЕРВЈУ:
ЈАДРАНКА
МИЈИЋ
предсједница
Кола српских
сестара
Приједор

ИСПРАЋЕНА 76. ГЕНЕРАЦИЈА
ПРЕДШКОЛАЦА ДЈЕЧИЈЕГ
ВРТИЋА „РАДОСТ“

ВОЋАРИ
ЗАДОВОЉНИ
ПРИНОСИМА
ЗАГОДИЧАСТОГ
ВОЋА

ОШ "ЈОВАН ЦВИЈИЋ" ИЗ
БРЕЗИЧАНА: ПОНОСНИ НА 100
ГОДИНА ПОСТОЈАЊА И РАДА

**МАТУРАНТИ СРЕДЊИХ ШКОЛА ПРВИ ПУТ
ЗАЈЕДНО ПРОСЛАВИЛИ МАТУРСКО ВЕЧЕ**

**ОДРЖАНА
ЈУБИЛАРНА 20.
„КОТЛИЋИЈАДА“**

У ОВОМ БРОЈУ ЈАВНИ КОНКУРС ЗА ПРИЈЕМ ДЈЕЦЕ У ЈУ ДЈЕЧИЈИ ВРТИЋ „РАДОСТ“

РИЈЕЧ УРЕДНИКА ГОРДАНА КАУРИН

Постало је готово нормално да људи мрзе оне које не познају, да лажу без гриже савјести и клевећу без иједног доказа. Као да истина више нема вриједност, а карактер више није питање части него вјештине прикривања. Данас се не пита: “Је ли тачно?”, него: “Хоће ли изазвати реакцију?” Мржња без разлога ријетко настаје из снаге. Она се рађа из фрустрације, зависти и осјећаја личне безвриједности. Најгласнији напади често долазе од људи који у туђем успјеху виде подсјетник на властити неуспјех. Лакше је некога блатити него признати себи да ниси успио постати оно што си желио. Лаж је постала друштвена валута. Њоме се купује пажња, статус и привремена моћ. Једна измишљотина објављена довољно гласно данас вриједи више од десет истина изговорених тихо. У времену друштвених мрежа, клевета путује брже од чињеница, а маса ријетко чека провјеру — она жели спектакл. Најопаснији нису они који отворено мрзе. Њих барем препознајеш. Опаснији су они који се смијеше док подмећу, који говоре “нисам ја ништа рекао” док шире отров од човјека до човјека. То су професионални трговци туђим угледом. Људи који од трача праве занимање, а од туђе несреће вечерњу забаву. И док се друштво прави цивилизовано, јавни простор све више подсјећа на пијаци линча. Човјек данас може бити осуђен без доказа, исмијан без разлога и уништен једном једином лажу. Не треба суд. Довољна је гомила. А гомила је увијек гладна. Јер истина тражи размишљање. Мржња тражи само мету.

Скупштина града Приједора

УСВОЈЕН НАЦРТ ПРАВИЛНИКА ЗА ДОДЈЕЛУ БЕСПЛАТНИХ ПЛАЦЕВА И ОДЛУКА О ОСНИВАЊУ ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА “НОВИ САНИЧАНИ”

Текст: Мирјана Шодић

На 16. редовном засједању Скупштине града Приједора одборници су усвојили Нацрт правилника о поступку оснивања права грађења без накнаде на непокретностима у власништву Града Приједора. Овим правилником предвиђена је додјела бесплатних плацева младим брачним паровима до 35 година старости, самохраним родитељима и породицама са четворо и више дјеце.

“Наглашавам, усвојили смо Нацрт правилника, слиједи јавна расправа у трајању од 30 дана. Грађанима и одборницима ће бити доступан правилник, да до идућег засједања Скупштине изнесу своје примједбе и сугестије. Желимо да све буде потпуно транспарентно, од критеријума, бодовања, па до самог начина додјеле плацева. Циљ нам је да донесемо што квалитетнији правилник који ће бити праведан и примјенљив”, рекао је Слободан Јавор, градоначелник Приједора.

У правилнику су дефинисане категорије које ће моћи да аплицирају, као и основни услови, док ће локације бити утврђене у приједлогу пра-

вилника који ће се наћи пред одборницима након јавне расправе. Комисија испред Завода за изградњу града извршиће преглед терена и утврдити све потребне услове.

“Циљ свих нас је да правилник и све оно што се односи на доношење прописа ускладимо да буду што ближе правди. Конкретно, што је и градоначелник рекао, за посједовање имовине. Да ли да водимо рачуна о посједовању имовине у Граду Приједору или уопште у Републици Српској. Да не би дошли у ситуацију да појединци имају значајан имовински картон у другим локалним заједницама, а да могу бити бодовани испред људи који у Приједору немају имовину, а ни у другој локалној заједници”, појаснио је Мирослав Бијелић, одборник у Скупштини града Приједора.

Одборници су усвојили и Одлуку о оснивању Привредног друштва “Нови Саничани”. “Жељели смо да направимо корак напријед, да када се оконча стечајни поступак да имамо спремно новоформирано предузеће, које ће наставити са пословањем тренутног привредног друштва. Ова тачка је била на дневном реду захваљујући Влади Републике

Српске која је Граду Приједору одобрила 3.827.000 КМ, како би Град могао да купи и оснује ново предузеће и да измири стечајна потраживања”, рекао је градоначелник Слободан Јавор.

Одборник из Саничана Ненад Гвозден захвалан је Влади Републике Српске и Градској управи. Истакао је да ће поновно покретање производње у рибњаку имати велики значај за мјештане и локалну привреду.

“Као неко ко је одрастао уз Рибњак “Саничани”, могу да кажем да је ријеч о изузетно важном хидропотенцијалу за наш град. Ово није само питање производње рибе, већ и заштите од поплава, развоја туризма и очувања великог природног ресурса. Рибњак “Саничани” обухвата око 1.300 хектара површине, а након Рибњака “Ечка” у Србији, некада био један од најзначајнијих рибњака на простору бивше Југославије”, рекао је Ненад Гвозден.

Рибњак “Саничани” нема значај само у привредном смислу, већ представља и важан систем заштите од поплава у овом дијелу Републике Српске.

СУТРА ОБИЉЕЖАВАЊЕ ДАНА ОДБРАНЕ ГРАДА ПРИЈЕДОРА, ВЕЧЕРАС ПРОЈЕКЦИЈА ДОКУМЕНТАРНОГ ФИЛМА НЕДЕЉКА ЛАЈШИЋА

Ранко Колар и Недељко Лајшић

Текст: Мирјана Шодић

Дан одбране Града Приједора биће обиљежен сутра – 30. маја, свечаним дефилеом и пригодним програмом, поводом 84 године од ослобођења у Другом свјетском рату и 34 године од одбране града у протеклом рату. У 11.00 часова је полагање вијенаца испред спомен-плоче код Полицијске управе Приједор,

одакле у 11.30 часова креће дефиле улицама града до централног спомен-обиљежја “За крст часни”, гдје ће бити служен парастос погинулим борцима, положени вијенци и уприличен пригодан програм под називом “Град за који се живи”.

“Тридесети мај је значајан датум, не смијемо да га заборавимо, већ да га обиљежавамо сваке године. Тог дана 1992. године

припадници Војске Републике Српске и МУП-а одбранили су Приједор од напада муслиманских и хрватских паравојних формација. Користим ову прилику да из Приједора пошаљем поруке мира, толеранције и суживота. Да се сјећамо и никад не заборавимо значајне датуме, посебно за српски народ”, рекао је Ранко Колар, начелник Одјељења за борачко-инвалид-

ску заштиту Града Приједора. Централном обиљежавању Дана одбране Града Приједора претходиће пројекција документарног филма “Одбрана Приједора 1995”, аутора Недељка Лајшића. Пројекција ће бити одржана вечерас /петак/, у Кину “Козара”, у 19.00 часова.

“Те 1995. године снимао сам капетана Шипку. Колега новинар га је питао: Шта бранимо? Он је рекао: Браним ову светињу иза. А иза је био Приједор. Овај документарцац говори управо о тим моментима. Када се Приједор бранио и одбранио. Треба да слаavimo те људе, људе који су ризиковали своје животе и своју младост оставили у тој борби. Њихова највећа пobjеда је Град Приједор, који је остао у Републици Српској”, рекао је Недељко Лајшић.

Из Одјељења за борачко-инвалидску заштиту позвали су грађане да у што већем броју присуствују обиљежавању и одају почаст свима који су учествовали у одбрани Града Приједора.

ОТКРИВЕНА И ОСВЕШТАНА СПОМЕН-ПЛОЧА ЗА 37 ПОГИНУЛИХ И УМРЛИХ БОРАЦА УРИЈА

Текст: Тања Мандић

У организацији Мјесне борачке организације Приједор 2 Урије и Организационог одбора традиционалне манифестације “Сусрети Уријаша”, код спомен-обиљежја поред Основне школе “Петар Кочић”, откривена је и освештана спомен-плоча за 37 мјештана Урија који су погинули и умрли током Одбрабено-отаџбинског рата. Том приликом служен је парастос, положени су

вијенци и прислужене свијеће у знак сјећања и поштовања према онима који су дали своје животе за Републику Српску.

Синиша Комљеновић, председник Одбора породица погинулих и заробљених бораца Града Приједора, истакао је да се на плочи налази 37 погинулих и умрлих бораца те да њихова страдања никад не смију бити заборављена.

„Они су дали највише што су могли за РС, а то су њихови жи-

воти. Будуће генерације треба да памте, спомињу и да не забораве шта су ови људи учинили за Српску и за наш народ”, рекао је Комљеновић.

Војислав Кондић, председник Борачке организације Приједор, захвалио се Данијелу Егићу, бившем министру рада и борач-

стављене спомен-плоче са именима погинулих бораца до 21. септембра, када се обиљежава Дан ратних приједорских јединица. Финансијску подршку манифестацији пружио је и Град Приједор”, казао је Кондић. Откривање и освештање спомен-плоче организовани су у

У има Градске управе вијенац је положио Игор Кнегињић, председник Скупштине града Приједора

ко-инвалидске заштите РС, који је обезбједио средства за реконструкцију шест споменика на подручју Приједора.

“На шест локација биће по-

оквиру традиционалне манифестације „Сусрети Уријаша”, која је и ове године протекла у знаку културних и спортских догађаја, те дружења мјештана Урија.

Јадранка Мијић, предсједница Кола српских сестара Приједор

У СВОМ РАДУ НАЈВИШЕ СЕ ОСЛАЊАМО НА ИСКРЕНУ НАМЈЕРУ ДА ПОМОГНЕМО ЧОВЈЕКУ, БЕЗ ИКАКВИХ ОЧЕКИВАЊА ЗАУЗВРАТ

„Најљепше је што се у раду Кола увијек споје хуманост, солидарност и заједништво — када се људи окупе око доброг циља, резултати никада не изостану“ - рекла је у интервјуу за „Козарски вјесник“ Мијић.

Текст: Гордана Каурин

• **КСС је једно од најстаријих хуманитарних удружења у Приједору. Шта све спада у дјелокруг рада КСС-...Када је основано и колико има чланица?**

КСС спада међу најстарија хуманитарна удружења у Приједору и своје коријене вуче још од 1902. године, када је заслугом госпође Маре Стојановић, рођене Кујунџић, основана Добротворна задруга Српкиња. То друштво представљало је претечу данашњег Кола српских сестара и имало је значајну хуманитарну, просвјетну и националну улогу. Окупљајући угледне Српкиње и учитељице, Добротворна задруга Српкиња бавила се помагањем сиромашне дјеце, школовањем дјевојчица, организовањем добротворних активности и очувањем традиције и духовних вриједности. Иако су тадашње аустроугарске власти постављале бројне препреке, друштво је успјело да започне и развије свој рад. Након Другог свјетског рата рад српских друштава био је забрањен, па је прекинут и рад Кола српских сестара. Обнова рада покренута је у децембру 1991. године, када је у кући протојереја Ранка Малетића формиран иницијативни одбор за обнову рада Кола, уз учешће 35 угледних жена из Приједора. Данас Коло броји 26 чланица и наставља мисију коју је некада започела Добротворна задруга Српкиња — хуманитарни рад, помоћ људима у невољи и очување православне традиције, духовности и заједништва.

• **Колико рад КСС зависи од чланица, а колико од донатора?**

Рад у великој мјери зависи прије свега од наших чланица, њихове посвећености, времена, труда и искрене жеље да помогну другима. Без тог ентузијазма и осјећаја хуманости не би било могуће реализовати бројне активности које организујемо то-

ком године. С друге стране, веома су нам важни и донатори, као и људи добре воље који препознају значај нашег рада и желе да подрже хуманитарне акције. Захваљујући подршци привредника, институција и грађана, можемо помоћи већем броју људи и реализовати акције које имају конкретан значај за нашу заједницу. Најљепше је што се у раду Кола увијек споје хуманост, солидарност и заједништво — када се људи окупе око доброг циља, резултати никада не изостану.

• **Сада сте добили и одређена буџетска средства....**

Уназад четири године КСС је уврштено у буџет града Приједора, што за нас представља веома важан и стабилан вид подршке. То нам у великој мјери олакшава рад, јер омогућава боље планирање активности, сигурнију реализацију хуманитарних пројеката и бржу помоћ људима којима је она потребна. Та подршка је уједно и потврда да је наш рад препознат у локалној заједници. Ипак, и поред тога, велики дио активности и даље почива на добровољном раду чланица, као и на помоћи донатора и људи добре воље. Трудимо се да сва средства користимо одговорно и усмјерено, са јасним циљем — да помогнемо онима којима је најпотребније и да чувамо дух хуманости и солидарности у нашем граду.

• **Шта је најбитније у хуманитарном раду?**

У свом раду највише се ослањамо на искрену намјеру да помогнемо човјеку, без икаквих очекивања заузврат. Наш рад се заснива на саосјећању, солидарности и осјећају одговорности према заједници. Веома је важно повјерење, јер људи морају знати да помоћ стиже онима којима је заиста потребна. Уз то долази и организација, истрајност и спремност да се реагује брзо када је некоме помоћ нај-

хитнија. Посебно када су у питању старији људи, често схватимо да њима није најпотребнија само материјална помоћ, него и разговор, пажња и осјећај да нису заборављени. Тај људски контакт понекад значи више од сваке намирице коју им донесемо. И на крају, највећа награда у хуманитарном раду јесте тренутак када некога обрадујете, орасположите и видите осмијех на његовом лицу — то је оно што даје снагу да се настави даље.

• **Обновили сте и неке традиционалне манифестације попут Светосавског бала....**

Коло је са великом радошћу обновило Светосавски добротворни бал, који је данас поново добио свој пуни смисао као манифестација добротворности. Оно што је посебно важно јесте да бал није само традиционално окупљање, већ има јасан хуманитарни карактер. Захваљујући средствима прикупљеним на балу, покренули смо и успјешно реализовали изградњу куће за осмочлану породицу по систему „кључ у руке“, као и бројне акције помоћи за лијечење наших суграђана. Те активности су показале да хуманост има снагу да мијења животе и да заједничким дјеловањем можемо направити велике ствари. Поред конкретне помоћи, циљ нам је био и да подигнемо свијест у заједници о значају добротворности, солидарности и међусобне подршке. За нас је највећа вриједност управо то што се кроз овакве манифестације људи поново окупљају око добрих дјела и што се дух хуманости враћа у први план.

• **Плакета**

Плакета коју смо добили на Дан града за нас представља велику част, признање и обавезу. Она нам потврђује да је наш рад препознат у заједници и да труд, хуманост и истрајност наших

чланица имају стварни значај за људе око нас. Посебно нам је драго што је то признање стигло од нашег града, јер ми свој рад управо посвећујемо нашим суграђанима. Велико задовољство нам представља и чињеница да смо ово признање добили у години када обиљежавамо 35 година обновитељског рада Кола, што му даје још већу симболику и тежину. Овом приликом желимо да се захвалимо свим нашим чланицама које су од самих почетака, од идеје 1902. године па до данас, у ово признање уткале своје вријеме, труд, енергију и љубав. Истовремено, ту плакету доживљавамо као подстрек да наставимо још одговорније и посвећеније, са циљем да и даље будемо ослонац онима којима је помоћ најпотребнија и да чувамо дух хуманости у нашој заједници.

• **Слава св.Петка**

Крсна слава Свете Петке установљена је још 1901. године на скупштини када је обновљен рад Кола и од тада представља снажан симбол нашег духовног и организационог идентитета. То није само обичај, већ прилика да се окупимо, захвалимо за све што смо урадили током године и замолимо за снагу да наставимо са хуманим радом. Света Петка је заштитница жена, али и симбол стрпљења, доброту и помоћи слабима — управо оних вриједности које и наше Коло настоји да живи сваког дана. Слава је уједно и прилика да се захвалимо свим донаторима, пријатељима и људима добре воље који подржавају наш рад, те да их домаћински угостимо, како то наша традиција налаже.

• **Ви сте организација која је увијек на услузи и пружа помоћ онима гдје је најпотребније. Да подсјетим поплаве 2014,током хришћанских празника, а свакако огромну помоћ КСС пружао је у минулом рату...**

Одувијек смо били ту гдје је најтеже — без обзира на вријеме, околности или празнике. Наш рад је заснован на принципу да се човјеку мора помоћи онда када му је помоћ најпотребнија. Током поплава 2014. године наше чланице су биле активно укључене у прикупљање и дистрибуцију помоћи, припрему obroка и подршку угроженим породицама. Посебно је важно истаћи да смо у том периоду добили значајну помоћ од наших суграђана, затим из црквених општина Швајцарске, Аустрије, Словеније и других земаља, коју смо, у сарадњи са Српском православном црквом, дистрибуирали у најтеже погођена насеља као што су Тукови, Гомјеница и друга угрожена подручја. На тај начин смо заједно помогли и посјетили више од 1000 стамбених јединица. Наше редовне активности везане су и за велике хришћанске празнике — Божић, Васкрс, Духове и друге прилике, када припремамо традиционалне васкршње перетке и организујемо помоћ за најугроженије. У току минулог рата, кроз наше просторије прошло је на хиљаде прогнаних сународника. Наше чланице су их прихватале, храниле и пружале им ријечи утјехе и подршке. Такође смо организовале припрему хране, одјеће и чарапа које су ношене на различита ратишта

и до људи којима је помоћ била најпотребнија. Све то нас је обликовало и учврстило у увјерењу да је хуманитарни рад

прије свега присутност уз човјека, брза реакција и спремност да се помогне без одлагања, чак и у најтежим временима

• Шта су изазови и проблеми са којима се суочавате?

Као и свако хуманитарно удружење и ми се сусрећемо са различитим изазовима. Један од највећих изазова је континуитет средстава, јер су потребе на терену често веће од расположивих ресурса. Зато је неопходно стално планирање, прикупљање помоћи и ослањање на солидарност заједнице.

Оно што је посебно важно нагласити јесте да је наше чланство у великој мјери старије популације, са огромним искуством и посвећеношћу. Управо та чињеница додатно утиче на расположивост времена и могућност активног учешћа у свим акцијама. Због тога сматрамо да нам је најпотребније подмлађивање удружења, односно укључивање млађих жена које желе да помогну, да уче, али и да кроз рад стекну нова знања, пријатељства и осјећај заједништва. И поред свих изазова, оно што нас држи и мотивише јесте снажна воља да се помогне и свијест да сваки труд, ма колико мали, не коме значи много.

• За крај ...шта је ваша основна мисија?

КСС има јасну и непромијењену мисију — да помаже човјеку у невољи, да његује хуманост и да чува духовне, моралне и традиционалне вриједности наше заједнице. Наш циљ није само материјална помоћ, већ и подршка, пажња и осјећај да нико није сам. Кроз све што радимо трудимо се да будемо ослонац онима којима је најтеже, али и да подстичемо солидарност и заједништво међу људима.

Најкраће речено - наша мисија је човјек. Помоћи, разумјети и бити ту када је најпотребније.

У МАНАСТИРУ МИЛОШЕВАЦ КОД ПРИЈЕДОРА ОДРЖАНО МОЛИТВЕНО САБРАЊЕ ПОВОДОМ ХРАМОВНЕ СЛАВЕ

Текст: Гордана Каурин

Поводом славе зимског манастирског храма Вознесења Господњег, у манастиру Милошевац код Приједора одржано је црквено-народно литургијско сабрање којем је присуствовао велики број вјерника из различитих крајева Епархије бањалучке. Вјерници су се окупили у овој светињи како би заједничком молитвом прославили

храмовну славу и учествовали у светој литургији, која је протекла у духу саборности, мира и духовног заједништва. Викарни епископ марчански Сава поручио је да је света литургија најснажнији израз духовног јединства народа. „Свака света литургија представља сабрање народа Божијег око Христа. Тако и данас, окупљени на једном мјесту и у заједничкој молитви, једним срцем и једним устима

прослављамо име Божије“, истакао је епископ Сава. Манастир Милошевац има богату и дугу историју. Према старим црквеним записима, постојао је још у средњем вијеку, али је срушен крајем 17. вијека током аустријско-турског рата. Локалитет на којем се налазио вијековима је у народу био познат под називом Црквина. Обнова манастира Милошевац започета је 2018. године уз подршку Владе Репу-

блике Српске и Града Приједора. Значајан тренутак за ову светињу била је 2021. година, када је прву литургију у обновљеном манастиру служио патријарх српски Порфирије. Освећењем зимског храма посвећеног Вознесењу Господњем 2023. године у манастиру је обновљен и монашки живот, чиме је Милошевац поново постао важно духовно мјесто овог краја.

Викарни епископ марчански Сава

У ЛАМОВИТОЈ ОБИЉЕЖЕНЕ 84 ГОДИНЕ ОД ФОРМИРАЊА ПРВЕ КРАЈИШКЕ ПРОЛЕТЕРСКЕ БРИГАДЕ

Текст: Гордана Каурин

У организацији СУБНОР-а Приједор и Борачке организације у Ламовитој је обиљежена 84. годишњица формирања Прве крајишке пролетерске ударне народнослободилачке бригаде, једне од најпознатијих јединица НОВ-е из Другог свјетског рата. Током обиљежавања положени су вијенци на спомен-обиљежја борцима НОР-а и погинулим борцима Одбрамбено-отаџбинског рата, а претходно је служен парастос за погинуле борце Војске Републике Српске. Председник приједорског СУБНОР-а Мишо Родић рекао је да је Прва крајишка бригада оставила неизбрисив траг у историји антифашистичке борбе. „То је једна од најбољих и највећих јединица НОВ-е из Другог свјетског рата. За своје доприносе одликована је Орденом народног хероја, а њени припадници, односно 25 бораца, одликовани су истим тим орденом. Прошли су готово све републике бивше Југославије и рат завршили 1945. године на границама Италије и Аустрије”, – рекао је Родић. Он је нагласио да је значајно заједничко обиљежавање са Борачком организацијом. „Драго ми је што заједно организујемо овај скуп и што ћемо вијенце положити и на споменик погинулим борцима Одбрамбено-отаџбинског рата, као и на споменик борцима НОБ-а”, – додао је Родић. Председник Мјесне борачке организације Ламовита Рајко Марић подсјетио је на жртву бораца из овог краја у стварању Републике Српске. „Са подручја наше мјесне заједнице животе је у темеље Републике Српске уградило 16 бораца. Два

борца имала су између 19 и 20 година, а један 56 година, тако да је просјечна старост погинулих бораца била око 37 година”, – рекао је Марић. Прва крајишка пролетерска бригада формирана је 1942. године, а током

рата прешла је више од 21.000 километара. Кроз њене редове прошло је 1.186 бораца, погинуло је 2.143, док је око 2.700 рањено. Бригада је током рата из строја изабацила готово 14.850 непријатељских војника.

ОБИЉЕЖЕНА 34. ГОДИШЊИЦА ПОГИБИЈЕ ВОЈНИКА ЈНА У ХАМБАРИНАМА

Текст: Тања Мандић

Представници Организације породица погинулих и заробљених бораца и несталих цивила Приједор су у Хамбаринама положили цвијеће и упалили свијеће у знак сјећања на двојицу младих војника погинулих 22. маја 1992. године. На пункту у Хамбаринама, прије тачно 34 године, наоружани људи у цивилној, полицијској и војној одјећи зауставили су возило и отворили ватру на војнике ЈНА. У нападу су живот изгубили Радован Милојица и Раде Лукић, док су четворица војника рањена. Стравичног догађаја присјетила се супруга Раденка Лукића, поручивши да се погибља супруга не може никада заборавити, али ни опростити. „Муж ми је имао свега 24 године када је убијен. Оставио је иза себе двоје мале дјеце, једног сина од три и по и другог од двије и по године. Синови су данас одрасли, ожењени и имају своје породице, и то ми је данас

једина срећа. Заборавити нећу никад, а опростити не могу, јер је урађено нешто што није требало да се уради”, рекла је Милица Дуганџија Лукић. Славиша Књегињић, потпредседник

градске Организације породица заробљених и погинулих бораца и несталих цивила, поручио је да овај догађај не треба квалификовати као инцидент, већ као терористички чин. „Убити

два младића ни криве ни дужне, пуцати на ауто у којем су били ненаоружани људи, то не може бити инцидент, јер таква квалификација има и директан утицај на судске одлуке. Још нико до данас није одговарао за овај злочин. Са овог мјеста позивам све на међусобно поштовање и суздржаност, јер наша Организација никада не вријеђа туђе жртве, а на ово мјесто страдања дошли смо искључиво да одамо почаст погинулима”, истакао је Књегињић. Након Хамбарина, представници Градске организације породица погинулих и несталих цивила упалили су свијеће и положили цвијеће на гроб Слађане Кобас, бебе која је једина преживјела трагичан догађај у бањалучком породилишту 1992. године. Због затвореног коридора и немогућности допреме кисеоника за инкубаторе, умрло је 12 новорођенчади. Слађана је преминула 9. фебруара 2006. године.

ПРИЈЕДОРСКИ ВОЂАРИ ЗАДОВОЉНИ ПРИНОСИМА ЈАГОДИЧАСТОГ ВОЂА

Текст: Тања Мандић

Далибор Јовић из Приједора већ 12 година узгаја јагоде. Упркос касним мразевима који су оштетили лисну масу, приноси су задовољавајући. Један од изазова с којима се Јовић суочава јесте проналазак радне снаге за бербу. Мада, како каже, берачи стигну одрадити посао у току дана, тешко их је наћи.

„Берачи су ту, труде се, раде, свака им част. Неко бере брже, неко бере мало спорије, али у принципу успијемо све одрадити за један дан. Буде нешто јагоде која се не убере на вријеме, па други дан она мало пропадне и то одвајамо са стране, али у принципу стижу да беру, само их је јако тешко наћи”, истиче Јовић.

Јагоде с Јовићеве плантаже не могу се наћи у маркетима. Умјесто тога, власник их лично доставља од адресе до адресе. Ово је 100% приједорска јагода, није третирана, хемијом и пестицидима. На имању се узгајају и боровнице и шљиве, а дио производње одвија се у пластенику. Воће које није намијењено директној продаји прерађују Пољопривредна задруга „Кооператива” и „Фруитланд” из Приједора. Јовић истиче да му подршка коју добија од Града много значи.

„Што се тиче Градске управе, желимо да се захвалимо, уједно и овим путем, комплетној градској администрацији на подршци коју пружају, не само вођарима, него и свим пољопривредним произвођачима града Приједо-

ра”, нагласио је Далибор Јовић. Град Приједор је и ове године подржао вођарску производњу износом од 70.000 КМ. Услов за пријаву је регистрација у АПИФ-у и минимум један дунум обрадиве површине на територији Приједора.

„Рок за подношење пријава по овом основу је до 31. 7. ове године, а износ подстицајних средстава је 150 конвертибилних марака по дунуму. Производња јагодичастог и бобичастог вођа може имати значајну перспективу за пољопривредне произвођаче на нашем подручју. Узгој јагодичастог и бобичастог вођа је значајан зато што с малих површина може обезбиједити значајан финансијски и економски ефекат за пољопривредне произвођаче, бржи је поврат инвестираних средстава и добра је прилика за мало породично пољопривредно газдинство и произвођаче који траже стабилну и сигурну производњу. Још једном бих искористио прилику да позовем произвођаче у

области ове врсте производње који испуњавају услове да благовремено поднесу захтјеве и искористе овај вид подршке”, поручио је Жарко Тубин, начелник Одјељења за пољопривреду и рурални развој.

Поред директних подстицаја, произвођачи од Града имају подршку и за набавку механизације, премију за осигурање производње те суфинансирање хемијске анализе производа намијењених преради и пласирању на тржиште.

Далибор Јовић

ЈАГОДЕ И ТРЕШЊЕ ПОСТАЛЕ ЛУКСУЗ ЗА МНОГЕ ГРАЂАНЕ

Текст: Тања Мандић

Сезона јагода и трешања у пуном је јеку. Иако је понуда на приједорским тржницама одлична, купаца готово да и нема. Килограм јагода кошта осам, а трешње од десет до дванаест конвертибилних марака. Оно што је некада била уобичајена сезонска посланица, данас је за велик број Приједорчана постало недостижан луксуз.

Зора Грбић, која на приједорској пијаци као продавачица ради већ три деценије, свакодневно свједочи малој куповној моћи суграђана. Каже да у току цијелог дана прода врло мало вођа. „Наш народ купује пола киле, килу највише. Слабо се купује. То је за нас скупо. То су углавном пензионери, старији људи који то себи не могу приуштити. Ови што имају мало више пара, они купују по тржним центрима”, каже Зора.

Сличну причу дијели и Драго Топић, пензионер који живи у Бусновима. Истиче да су високе цијене не само вођа него и осталих намирница.

„Све је скупо. Кила

трешања је десет марака, а и грах кошта десет марака. Ја живим у Бусновима, кући имам трешања и поврћа.

Али за грађане који живе у граду с малом пензијом, овдје они не

могу себи приуштити воће”, наводи Топић.

Муриса Марић, извршна директорица Удружења грађана

Сезонске посланице постале недостижне за већину суграђана

Муриса Марић

„ДОН”, упозорава да гласнијег негодовања од стране грађана нема, јер га је замијенио „тихи бојкот” односно суздржаност од куповине, што се

јасно види на приједорским тржницама и у продавницама. „Негодовање изражавамо тиме што не купујемо те производе и то је очигледно и на нашим пијацама и у свим осталим трговачким радњама. Бобичасто и сезонско воће ионако брзо губи на квалитету и свакодневно се бацају велике количине, па висока цијена није оправдана. Просјечан купац данас узима свега 300 до 400 грама, колико стане у једну пластичну здјелицу, што за породицу с дјецом није ни близу довољно”, истиче Марићева.

Она је указала и на проблем транспарентности поријекла вођа, наводећи да се на тржишту много тога продаје под ознаком „домаће”, без јасног доказа о томе. Позвала је надлежне контролне органе да појачају надзор и осигурају да сваки производ буде јасно обиљежен и да потрошачи заиста знају што купују.

„Ако се и продаје домаће, нека то буде обиљежено, да су то неке плантаже, небитно одакле из наше земље, али да се зна. Или ми заиста плаћамо под домаће све оно што ипак увозимо”, закључила је Муриса Марић.

Дом здравља набавио савремени ултразвучни апарат БОЉА ДИЈАГНОСТИКА, КРАЋЕ ЧЕКАЊЕ

Текст: Тања Мандић

Приједорски Дом здравља наставио је с улагањем у медицинску опрему. За потребе Службе за радиолошку и ултразвучну дијагностику из властитих средстава набављен је нови ултразвучни апарат с двије сонде, вриједан око 105.241,50 КМ. Набавка савремене опреме директно доприноси квалитетнијем пружању здравствених услуга и краћем чекању на преглед, што је од посебног значаја за пацијенте али и докторе. „Основне карактеристике овог ултразвука су прецизнији приказ и боља карактеризација промјена, што доприноси ранијем откривању обољења и квалитетнијем праћењу пацијента. Осим тога, апарат се може повезати с информативним системом уста-

нове, па можемо ефикасније вршити архивирање података. Како имамо и старији ултразвучни апарат који је функционалан и добро одржаван, планирамо паралелно извођење превентивних прегледа у редовном

програму, тако да ћемо, надам се, смањити листу чекања”, истакла је Др Маја Билбија, специјалиста радиологије и начелник Службе за радиолошку и ултразвучну

Др Маја Билбија:
У плану набавка
мамографа И РТГ
апарата

дијагностику Дома здравља Приједор. Др Билбија наглашава да улагање у Радиолошку службу траје већ двије године те да се планира даља модернизација службе и усавршавање стручног кадра. У току године, у складу са финансијским могућностима, у плану је набавка новог мамографа са томосинтезом и новог РТГ апарата.

НА 43. МАНИФЕСТАЦИЈИ “СУСРЕТИ УРИЈАША” ОКУПИЛО СЕ ВИШЕ ОД 300 УЧЕСНИКА

Текст: Тања Мандић

У приједорском насељу Урије одржана је 43. манифестација “Сусрети Уријаша”, једна од најдуговјечнијих културно-спортских и друштвених манифестација у граду. Предсједник Организационог одбора Драган Драгојевић истакао је да су “Сусрети Уријаша” примјер како локална заједница може годинама његовати традицију, поштовати прошлост и истовремено градити будућност кроз спорт, културу и солидарност. Додао је да манифестација има коријене још из времена прије Другог свјетског рата, што је документовано пратећом изложбом приређеном поводом овогодишњег догађаја. “Овогодишњи ‘Сусрети Уријаша’ обухватили су неколико сег-

мената. Оиграна је фудбалска утакмица између младих и старих Уријаша. Сусрет је завршен

резултатом 5:0 у корист младих, а резултат је био у другом плану. Није се нико повриједио, све је

Утакмица између старих и младих Уријаша завршена је резултатом 5:0 у корист младих

завршено људски, комшијски и добро”, рекао је Драгојевић. Организациони одбор наградио је најбољег ученика Основне школе “Петар Кочић”, желећи на тај начин да мотивише младе генерације да уче и радом допринесу развоју града. Посебна атракција била је богата томбола, која је реализована захваљујући подршци привредних субјеката и пријатеља манифестације. Члан организационог одбора Горан Радић нагласио је да је кључ дуговјечности ове манифестације управо укључивање младих. “Ове године смо укључили доста омладине, како би се и после нас наставила традиција дружења Уријаша”, рекао је Радић. “Сусрети Уријаша” окупили су ове године више од 300 учесника.

Изложба о историјату манифестације

КЊИГА СПАЈА ГЕНЕРАЦИЈЕ: НАГРАЂЕНИ НАЈАКТИВНИЈИ ЧИТАОЦИ ПРИЈЕДОРСКЕ БИБЛИОТЕКЕ

Текст: Гордана Каурин

Поводом обиљежавања Дана Народне библиотеке „Ђирило и Методије“ и крсне славе ове установе, у Градској читаоници у Приједору данас су награђени најактивнији и највриједнији чланови библиотеке. Признања су додијељена читаоцима из три одјељења — Одјељења Градске читаонице, Одјељења за одрасле и Одјељења за дјецу, а циљ је, како су истакли из библиотеке, подстицање културе читања и промоција књиге међу свим генерацијама. Међу награђенима је и ученик петог разреда Алекса Антонић, који је истакао да чита још од првог разреда. „Почео сам са књигама за учење читања, а онда сам заволио стрипове и остале жанрове“, рекао је Антонић. Влатка Паравиња, једна од награђених читатељи, поручила је да је вријеме

проведено уз књигу увијек квалитетно утрошено вријеме. „Књиге нам пружају поуке о животу, свијету и људима који га насељавају и управо те поуке обогаћују наше разумијевање како себе, тако и других“, нагласила је Паравиња. Из библиотеке су навели да су из сваког одјељења изабрана по два најактивнија читаоца. У Одјељењу за дјецу награђени су Вероника Маленчић и Алекса Антонић, док су у Градској читаоници признања добили Дајана Мрђа и Дарко Јовановић. У Одјељењу за одрасле награђене су Сања Вуковић и Влатка Паравиња. Вршилац дужности директора библиотеке Слађана Кнежевић истакла је да су посебно поносни на најмлађе читаоце. „Они на овакав начин, читајући књиге, сигурно израстају у квалитетне људе“, поручила је Кнежевићева.

ОДРЖАНО ВЕЧЕ ТРАДИЦИОНАЛНЕ ПЈЕСМЕ

У Музеју Козаре одржано је Вече традиционалне пјесме, које се, у организацији СКУД-а „Др Младен Стојановић“ одржава другу годину заредом. У програму су наступиле гостујуће вокалне групе Ансамбла народних игара и пјесама „Веселин Маслеша“ из Бањалуке, мушка вокална група КУД „Уна“ из Новог Града те женска и мушка вокална група домаћина СКУД-а „Др Младен Стојановић“. Своје задовољство након наступа није крила ни чланица вокалне групе СКУД-а Емилија Котораш.

„Наша жеља је да Вече традиционалне пјесме постане препознатљива и традиционална манифестација у нашем граду, на којој ћемо представљати своја достигнућа, али и размјењивати искуства са гостујућим пјевачким групама, његовати дружење и заједно приједорској публици представљати љепоту и богатство традиционалне пјесме“, изјавила је Емилија.

У Друштву истичу да их радује што традиционалну пјесму прихвата све више младих људи.

„Било је ово вече испуњено најљепшим емоцијама. Уживали смо у свакој пјесми и сваком такту, а извођачи су на публику пренијели посебну енергију и топлину. Посебно радује чињеница да нашу традицију прихватају млади људи, који ће је са љубављу чувати и преносити будућим генерацијама“, рекао је Небојша Алексић, секретар СКУД-а „Др Младен Стојановић“.

СКУД „Др Младен Стојановић“

ОДРЖАНИ 22. „МАЈСКИ СУСРЕТИ“ МЛАДИХ АУТОРА

Текст: Тања Мандић

Поводом 24. маја, Дана и крсне славе Народне библиотеке „Ђирило и Методије“, у Градској читаоници одржани су 22. Мајски сусрети младих аутора. Наступило је седам младих пјесника и афирмисани пјесници из околних градова. Срђан Мاستикоса писањем се бави од основне школе. Иако студира електро-технику, писање не заоставља. „Бавим се различитим темама, а у посљедње вријеме највише социјалном и рефлексивном поезијом. Бавим се социјалним темама зато што сматрам да живимо у друштву у којем је неопходно да свако каже своје мишљење“, казао је Срђан. Младу пјесникињу Јовану Медаревић највише инспирише љубав. „Писање ме некако почело занимати тек од шестог разреда и све више напредујем у томе. Једна сам од редовнијих учесни-

ца литерарне секције и сматрам да увијек могу боље“, казала је Јована. На манифестацији су учествовали и афирмисани пјесници и писци. „Сусрети су добра прилика да упознамо нове гласове, да им пружимо подршку, да они добију свој простор и савјет. Надам се да ћу још дуго

долазити и драго ми је што постоје ови наши Мајски сусрети“, истакла је књижевница из Бање Луке, Александра Чворовић. Пјесникиња Анела Сејарић Вујиновић идејни је творац сусрета. „Младима је потребан простор гдје могу да се промовишу. Из свега тога, из све те приче, на-

стали су Мајски сусрети, који, ево, трају 22 године. Нама младима је раније било јако тешко. Куцали смо на сва врата, а данас је младима лакше, само се објави конкурс, обавијестимо школе, обавијестимо њихове менторе, професоре, и то иде доста лакше“, казала је Сејарићева. Народна библиотека „Ђирило и Методије“ и ове је године организовала низ манифестација поводом Дана библиотеке и крсне славе ове установе. „Мајски сусрети се одржавају у циљу промоције младих аутора. Наравно да су то све наша дјеца из приједорских средњих школа и студенти који су, наравно, под будним оком афирмисаних, искуснијих и зрелијих писаца“, истакла је Слађана Кнежевић, в.д. директора Народне библиотеке „Ђирило и Методије“ Приједор. За све грађане, поводом Дана библиотеке, било је омогућено бесплатно учлањење.

ПРИЈЕДОР У ЗНАКУ „ПЈЕСМОПЛЕТА“

Текст: *Мирјана Шодић*

Удружење за очување традиције Приједор обиљежило је 10 година постојања и рада. Велики јубилеј обиљежен је манифестацијом „Пјесмоплет“, која се завршила концертом групе „Легенде“.

„Пјесмоплет је отворен концертом групе „Калем“. „Добили смо позив од Удружења за очување традиције Приједор и радо смо се одазвали. Први пут смо у вашем граду. Имамо стандарни репертоар који изводимо и то су песме целог Балкана. На основу досадашњег искуства у Републици Српској, публика је дивна, а тако је било и на овом концерту“, рекао је Стефан Илић из гру-

пе „Калем“.

Из Удружења за очување традиције Приједор поручују да је „Пјесмоплет“ њихов поклон

суграђанима поводом великог јубилеја. Након групе „Калем“, наши суграђани уживали су у концертима Данице Крстић и

Балкан концепт трија и Биље Крстић и Бистрик Оркестра.

„Сви умјетници су препознатљиви по својој специфичној енергији и јединственом приступу музици. Улаз на све концерте је био бесплатан. Ми као организатори омогућили смо резервацију мјеста како би сваки посетилац имао осигурано сједиште и могао у пуном комфору уживати у умјетничком програму“, рекао је Жељко Шормаз, председник Удружења за очување традиције Приједор.

Покровитељ манифестације је био Град Приједор, а пријатељи су били Црквена општина Приједор и Српско пјевачко друштво „Вила“.

ДАНИЦА КРСТИЋ И „БАЛКАН КОНЦЕПТ ТРИО“ ОДУШЕВИЛИ ПУБЛИКУ НА „ПЈЕСМОПЛЕТУ“ У ПРИЈЕДОРУ

Текст: *Гордана Каурин*

У Позоришту Приједор је, у оквиру манифестације „Пјесмоплет“, одржан концерт Даница Крстић и групе „Балкан концепт трио“, који је окупио велики број љубитеља традиционалне музике. Публика је имала прилику да ужива у пјесмама са Косова и Метохије, из Македоније и Врања, али и у севдахи и новокомпонованим нумерама.

Позната етно умјетница Даница Крстић истакла је да се увијек труди да публици понуди нешто ново, уз већ препознатљив репертоар.

„Ја се увијек трудим да поред тог стандардног репертоара који публика већ познаје провучем неку нову пјесму са теренских истраживања. Вечерас ће публика такође моћи да чује мој претпоследњи сингл 'Девојка је зелен бор садила', али не у верзији на коју су људи навикли да слушају, односно не у тој радијској форми“, рекла је Крстићева.

Манифестација „Пјесмоплет“ организована је поводом обиљежавања десет година рада Удружења за очување традиције Приједор, које је и организатор догађаја.

Представник Удружења Дејан Карлица рекао је да реакције публике потврђују да је манифестација испунила очекивања.

„Поруке и похвале које смо добили од наше публике показале су да је ова манифестација у потпуности задовољила укусу публике и испунила свој циљ“, рекао је Карлица.

Покровитељ манифестације је био Град Приједор, док су пријатељи догађаја били Црквена општина Приједор и Српско пјевачко друштво „Вила“.

КОНЦЕРТОМ ГРУПЕ „ЛЕГЕНДЕ“ ЗАВРШЕН „ПЈЕСМОПЛЕТ“

Текст: *Гордана Каурин*

У Позоришту Приједор концертом групе „Легенде“ завршена је манифестација „Пјесмоплет“, која је окупала велики број љубитеља домаће и урбане музике. Манифестација је организовало Удружење за очување традиције Приједор поводом десет година рада и постојања, а организатори истичу да је ријеч о једном од највећих догађаја које су до сада приредили. Директор Удружења Жељко Шормаз рекао је да је одзив публике показао да би „Пјесмоплет“ могао прерастати у традиционалну манифестацију. „Завршавамо нашу прву манифестацију 'Пјесмоплет'. Одлучили смо се да у години у којој обиљежавамо десет година рада и постојања направимо неколико манифестација, а ово је једна од њих. Ово ће сигурно бити највећа манифестација која до сада није била у нашем редовном календару одржавања. Да ли ћемо је задржати, видјећемо, али ако је судити по одзиву публике и коментарима вјерујем да ће и они тражити да се ово настави“, рекао је Шормаз. Вече је обиљежио наступ групе „Легенде“, чије пјесме већ деценијама окупљају различите генерације публике. Пјевач групе Никола Зекић подсетио је да је дио бенда постао 2019. године. „Сарадња са 'Легендама' почиње 2019. године и Мерима Његомир је томе

кумовала, односно предложила мене као једног од будућих пјевача групе“, рекао је Зекић. Он је додао да је публика у Приједору могла да ужива и у новим пјесмама, али и у добро познатим хитовима. „Биће и нових пјесама са новог ЦД-а који су снимили са мном, али биће и старих хитова, пјесама уз које су људи одрасли уз 'Легенде', као што сам и ја одрастао. Мислим да ће репертоар бити пун погодак“, истакао је Зекић. Оснивач групе Зоран Дашић рекао је да бенд ове године обиљежава четири деценије успјешног рада. „Ове године смо ушли у 40 година рада. Отприлике ових дана изашао је наш ЦД уживо '40 година рада' и шездесети снимак из Сава центра“, рекао је Дашић. Говорећи о трајности и популарности бенда, Дашић је нагласио да су „Легенде“ остале препознатљиве по посебном музичком изразу. „То траје већ 40 година. Неко буде актуелан неколико година па нестане, а ми и даље пунимо сале. Можда је још интересантније што ова врста музике никада није била у тренду. Обично се тражи поп, рок или турбо-фолк, а ми смо остали та фина, урбана музика“, рекао је Дашић. Концерт у Приједору још једном је показао да пјесме групе „Легенде“ подједнако воле и старије и млађе генерације, те да њихова музика и након четири деценије проналази пут до публике.

ИСПРАЋЕНА 76. ГЕНЕРАЦИЈА ПРЕДШКОЛАЦА ДЈЕЧИЈЕГ ВРТИЋА „РАДОСТ“

У дефилеу учествовало 160 малишана

Текст: Тања Мандић

Под мотом „Хајде да ширимо љубав“, пред препуном салом у Позоришту Приједор одржана је завршна приредба малишана предшколских група Јавне установе Дјечији вртић „Радост“. Шестогодишња дјевојчица Емилија Мутић с осмијехом је подијелила утиске о досадашњем боравку у вртићу. „Било ми је много лијепо у вртићу. Научила сам лијепо понашање према другарима, да се не свађам и да будем најбоља пријатељица својим пријатељима. Много се радујем школи, да упознам нове другаре“, казала је Емилија. За васпитаче испраћај малишана био је посебно емотиван. „Ова генерација била је изузетно добра, напредна и радознала. Од

јаслица, па све до старије групе смо их водили. Пуни су весела и радости, жељни знања, воле нова истраживања, пјесму и плес. Вјерујем да ће ово бити ге-

нерација која ће постићи велики успех у школи и животу“, истакла је васпитачица Драгица Зорић. Вршилац дужности директорице Дјечијег вртића „Радост“,

Маја Војновић, нагласила је да је поносна на јубилеј – седам и по деценија успјешног рада ове установе. „Сигурна сам да су малишани спремни за школске клупе, јер су у нашем вртићу научили да буду добри људи, добри пријатељи и да вјерују у себе. Желим овом приликом да упутим захвалност родитељима на указаном повјерењу и сарадњи, посебно васпитачима који су свакодневно улагали труд, рад и емоције како би дјеца уљепшали боравак у вртићу. Свечаном програму у Позоришту Приједор претходио је дефиле у којем је учествовало око 160 дјеце 76. генерације ове предшколске установе. Дјечији вртић „Радост“ тренутно похађа 580 малишана.

Приредба у позоришту

БИЉА КРСТИЋ И „БИСТРИК“ ОДУШЕВИЛИ ПУБЛИКУ У ПОЗОРИШТУ ПРИЈЕДОР

Текст: Гордана Каурин

У оквиру манифестације „Пјесмоплет“ у Позоришту Приједор одржан је концерт Биље Крстић и бенда Бистрик, који су приједорској публици приредили вече испуњено традиционалном музиком Балкана и емотивним интерпретацијама. Концерт је организован у оквиру обиљежавања десет година рада Удружења за очување традиције Приједор, а умјетнички руководилац удружења Слађана Кнежевић истакла је задовољство што су управо Биља Крстић и „Бистрик“ дио јубилеја манифестације „Пјесмоплет“. Оркестар „Бистрик“, који ове године обиљежава 25 година постојања, познат је по извођењу традиционалних пјесама Балкана у савременим и препознатљивим аранжманима. Аранжер и клавијатуриста Дра-

гомир Станојевић подсјетио је да је бенд широј публици постао познат након филма „Зона Замфирова“, али да већ годинама његују аутентичан израз инспирисан богатим етно наслеђем региона.

Биља Крстић нагласила је да су јубилеји које обиљежавају – 25 година „Бистрика“, 50 година њеног умјетничког рада и десет година рада приједорског удружења – важан показатељ трајања и љубави према традиционалној музици.

„Сви који прате рад „Бистрика“ -а знају да су то песме које не бележе аутора, дакле то су баш традиционалне песме. Неке јесу познате, многе од њих нису и први пут смо их практично тонски забележили на нашим албумима. Песме су из целе Србије, али и из Македоније, Црне Горе, Босне, Бугарске. Трудимо се да комплетан програм направимо

и приближимо не само младим људима, него свакако и да подсетимо оне старије да су можда заборавили на те песме, па лепо је да их подсетимо и да се види какво је то наше велико етномузиколошко наслеђе, колико је богато и одакле „Бистрик“ већ годинама узима са тог извора те

најлепше бисере“, рекла је Крстић.

Публика је уживала у пјесмама из Србије, Босне и Херцеговине, Македоније, Црне Горе и Бугарске, а вече у Позоришту Приједор протекло је у топлој атмосфери и уз велики аплауз присутних.

МАТУРАНТИ ТРГОВАЧКЕ ШКОЛЕ ИЗ 1973/76. ГОДИНЕ ПОНОВО У ШКОЛСКИМ КЛУПАМА НАКОН 50 ГОДИНА

Матуранти испред школе

Текст: Тања Мандић

Некадашњи ученици бивше Трговачке школе окупили су се на прослави поводом 50 година матуре. Сусрет генерације, у којем су претежно биле жене, обиљежен је загрљајима и радошћу због поновног сусрета након толико година. До сада су се три пута састали, а одзив бивших матураната и овај пут био је одличан. Од њих 36, колико их је било у одјељењу, прослави се одазвало двадесетак некадашњих школских другарица. Дрена Игуман није скривала емоције.

Дрена Игуман

очима присјетила се школских дана. „Били смо сложни. Били смо добри. Разредник нам је био Хаџалић. Волио нас је и ми смо њега вољели. Умро је. Живим добро у Америци, само

ршетка школе вјенчали смо се, тако да од тада носим презиме Комненовић”, испричала је Љиљана, која је уједно била

Мичигена, једна с Флориде, што је заиста нешто посебно. Драго ми је, јер замислите,

Матуранти 1976 (у одјељењу је било 36 ученика)

Матуранти у учионици

„Баш сам пресрећна. Баш дуго се нисмо видјели. Жао нам је што нема ниједног нашег професора. Наш разредник Сефер Хаџалић прошле године је умро, али смо се успјели састати. Састали смо се и кад смо славили двадесет пет година матуре, у већем кругу. Ево, сад, након педесет година, фала Богу, сви смо ту. Пресрећна сам”, каже Дрена. Суада Насуфовић са сузама у

треба радити. Ја сам задовољна. Недостаје ми Приједор, недостаје ми фамилија, недостају ми другари и другарице. Била сам и прошле године и претпрошле, а ево сад сам дошла специјално за прославу матуре”, казала је Суада.

Љиљана Комненовић је у овој школи пронашла и животног сапутника.

„Удала сам се за професора који је предавао овдје. Послије зав-

и главни организатор прославе матуре. „Много пристојна генерација смо били, да се разумијемо. То је било посебно вријеме. Тада су били професори професори, и ученици

Љиљана Комненовић у школи нашла свог животног сапутника

звали. Има нас двадесетак, а било нас је можда 36 у одјељењу. Пет колегица, нажалост, преминуло је у међувремену. А сви остали смо ту и живи смо. Седма деценија је већ на прагу. Не знамо шта очекивати. Сретни смо због дружења, заиста. Ја сам баш узбуђена, онако посебно, због свега што се данас дешава”, рекла је Комненовићева.

Након заједничке фотографије у учионици, матуранти из 1973/76. године наставили су дружење у добром расположењу у једном приједорском ресторану.

Суада Насуфовић је на прославу матуре дошла из Мичигена)

ученици. Двије колегице су дошле, једна из

МАТУРАНТИ СРЕДЊИХ ШКОЛА ПРВИ ПУТ ЗАЈЕДНО ПРОСЛАВИЛИ МАТУРСКО ВЕЧЕ

Текст: Гордана Каурин

Више од 600 матураната свих средњих школа у Приједору по први пут је заједно прославило матурско вече, претварајући градске улице у дефиле младости, елеганције и радости.

Свечано обучени матуранти прошетали су центром града уз аплаузе бројних грађана, породице и пријатеља, а емоције због завршетка једног важног животног поглавља нису крили.

– Осјећам се јако узбуђено. Драго ми је што сам завршила ову средњу школу – рекла је матуранткиња Марија Савић.

Њена вршњакиња Сара Куваља истакла је да је атмосфера већ на почетку вечери била одлична.

– Видјећемо данас како ће бити, предивно је за сада – рекла је Куваља.

За многе матуранте ово вече представља спој среће и туге, јер завршетак школовања значи и растanak са школским друговима и професорима.

– Завршила сам Угоститељско-економску школу у Приједору. Осјећај је прелијеп завршити школу, али је помало и тужан јер са собом односи све успомене из школе. Колико год смо се радовали овом дану, сада је ипак мало тешко – рекла је Биљана Чекић.

Предсједник Актива директора средњих школа Дражена Мршић рекла је да је ријеч о највећем окупљању матураната до сада.

– Преко 600 матураната прошетало је улицама нашег града, што је највеће окупљање до сада. То је био прелијеп дефиле љепоте и младости – истакла је Мршићева.

Матурско вече протекло је у свечаној атмосфери, уз музику, фотографисање и дружење, а приједорски матуранти закорачили су у ново животно поглавље пуно планова, жеља и нових изазова.

У МИСКОЈ ГЛАВИ ОДРЖАНА ЈУБИЛАРНА 20. „КОТЛИЋИЈАДА“

Текст: Гордана Каурин

У Миској Глави је одржана 20. по реду „Котлићијада“ у организацији Ловачког удружења „Љубија“, секција Миска Глава. Јубиларна манифестација окупила је бројне ловце, госте и љубитеље доброг дружења, а уз мирис ловачког котлића и роштиља владала је весела и опуштена атмосфера.

На овогодишњој „Котлићијади“ учествовало је око тридесет екипа, које су припремале различите специјалитете од дивљачи и домаћег меса.

Председник Секције 2 ЛУ „Љубија“ Дарко Дошеновић истакао је да су и ове године припремили традиционални ловачки котлић.

„Ми смо се одазвали са једним котлићем и роштиљем који смо припремили за нашу секцију. Ловачки котлић је од дивљачи, са три или четири врсте меса“, рекао је Дошеновић.

Међу учесницима били су и чланови удружења „Уријаши“ са Урија. М и л а н К о н д и ћ

каже да нису ловци, али да редовно долазе на ову манифестацију. „Ми смо ‘Уријаши’ са Урија, нисмо л о в ц и , а л и

Слободан Јавор

сједник Скупштине града Приједора Игор Кнегињић, који је поручио да овакви догађаји имају велики значај за локалну заједницу.

„Заиста прелијеп амбијент, прелијепо вријеме и дивни људи. Окупили смо се да уљепшамо овај скуп и подржимо људе из Миске Главе и Љубије.

Желимо да се ова манифестација још више омасови и да окупи још

Игор Кнегињић

Ако су организатори сматрали да је био најбољи, онда је и нама драго“, рекао је Шорга. Председник ЛУ „Љубија“ Живко Бабић нагласио је да ова манифестација већ

Уријаши

волимо ‘Котлићијаду’ и дружење, па долазимо сваке године. Припремали смо ловачки котлић са двије врсте дивљачи – јеленом и срнетином, уз домаћу јунетину и домаће зачине“, навео је Кондић.

Манифестацији је присуствовао и пред-

већи број људи“, рекао је Кнегињић.

Он је додао да је „Котлићијада“ већ прерасла у манифестацију ширег значаја.

„Ово је већ манифестација међународног значаја. Градска управа је увијек уз овакве догађаје и позитивна дешавања“, поручио је Кнегињић.

Подршку манифестацији пружио је и градоначелник Приједора Слободан Јавор, који је истакао да „Котлићијада“ спаја традицију, ловачко искуство и добро дружење.

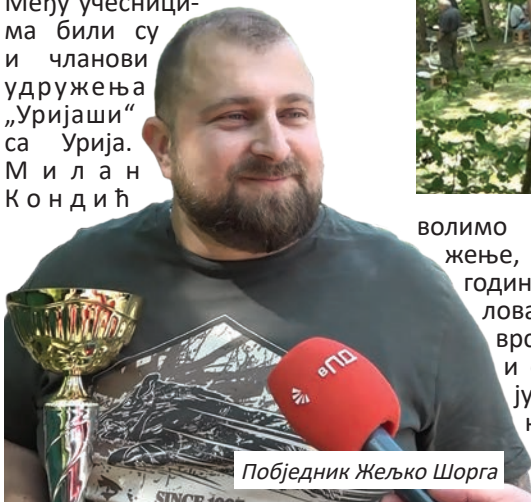
„Ово је за мене веома битна манифестација. Ловци воле да се друже, а ово је једна позитивна прича коју Град Приједор подржава дуги низ година. Овдје има младости, има људи са искуством што је добро. Није заиста лако било какву активност одржати 20 година, а ево ми смо успјели дочекати тај јубилеј. Драго ми је што сваке године има све више екипа, а код такмичења је најмање битно ко ће бити побједник, битно је учествовати и дружити се. Честитам председнику Бабићу и свим ловцима што су одржали ову веома позитивну ловачку причу“, навео је Јавор.

За најбољи котлић ове године проглашена је екипа Дуге Њиве Ловачког удружења „Мраковица“. Члан екипе Жељко Шорга каже да су у припреми користили три врсте дивљачи.

„Припремали смо котлић од дивље свиње, срнетине и зечетине. Ако су организатори

сматрали да је био најбољи, онда је и нама драго“, рекао је Шорга. Председник ЛУ „Љубија“ Живко Бабић нагласио је да ова манифестација већ

двје деценије представља препознатљив ловачки бренд. „И ове године смо показали да је ово ловачки бренд који промовише и наше удружење и локалну заједницу. Захвални смо Граду Приједору и градоначелнику који нас подржавају свих ових година“, поручио је Бабић.

Побједник Жељко Шорга

ОШ “ЈОВАН ЦВИЈИЋ” ИЗ БРЕЗИЧАНА: ПОНОСНИ НА 100 ГОДИНА ПОСТОЈАЊА И РАДА

Текст: *Мирјана Шодић*

Брезичани ове године обиљежавају два значајна јубилеја, 100 година постојања и рада Основне школе “Јован Цвијић” и 50 година рада Културно-умјетничког друштва “Милан Егић”.

У свечаној атмосфери присутни су се присјетили богате историје школе, бројних генерација ученика и наставника који су током протеклог вијека оставили неизбрисив траг у образовању и животу овог краја. “Према подацима с којима рас-

полажемо, наша школа је почела са радом у августу 1926. године. Садашњем колективу школе је припала част и обавеза да обиљежи овај значајан јубилеј онако како доликује”, истакла је Јована Јазјић, директор ОШ “Јован Цвијић”.

Посебно је истакнуто да су највећи понос школе управо њени ученици и успјеси које су постизали кроз деценије. “Мени је велика част што сам ученик генерације ове школе. Велико хвала мојим родитељима који су ми од малена говорили да морам да учим и они су заслужни за све што сам до сада постигла”, рекла је Јована Јелисавац, ученик генерације.

Поводом јубилеја уручена су признања наставницима, добитницима Светосавске награде, као и појединцима који су дали немјерљив допринос развоју и раду школе. “У ову школу сам дошла 1992. године, у рату, дочекала сам пензију и овај велики јубилеј. Осјећам се узбуђено и лијепо, помијешани су осјећаји”, истакла је Нада Дракулић, наставница историје и географије

у пензији.

Из Градске управе поручено је да ће подршка образовању у овом крају бити настављена и у наредном периоду, уз најаву нових улагања.

“Град Приједор у овој години кроз ребаланс буџета издваја додатна средства за санацију објекта школе у Брезичанима, првенствено столарије. Школа је прошле године добила вртић, то је била деценијска идеја. Вјерујем да ћемо кроз додатна средства која су обезбијеђена од стране Владе РС и ресорног министарства успјети завршити и додатне радове да би ова школа, заслужно, имала боље услове за рад”, рекла је Оливера Брдар Мирковић, начелник Одјељења за образовање, здравство, социјалну заштиту и пронаталитетну и демографску политику.

Основну школу „Јован Цвијић“ тренутно похађа 126 ученика, заједно са три подручна одјељења у Доњој Драготињи, Цикотама и Чејрецима.

СУСРЕТ ГЕНЕРАЦИЈЕ ДИРЕКТОРА КОЈА ЈЕ У НАЈТЕЖИМ ВРЕМЕНИМА ЧУВАЛА ШКОЛУ И ЗАЈЕДНИШТВО

Текст: *Мирјана Шодић*

У Приједору је одржан сусрет некадашњих директора основних и средњих школа који су именовани од 1992. године, у времену ратних и послератних година, када је образовни систем опстајао у изузетно тешким и неизвјесним околностима. Али и у времену у којем су, како су се присјетили, постојале посебна блискост, солидарност и осјећај заједничке мисије.

“Изнијели смо терет рата и све недаће поносно. На понос нашем Граду, становништву и ученицима. То су изузетне генерације. Овај скуп смо организовали, јер је ово била идеја нашег колеге Миленка Вучковића који је, налажост, преминуо. Жеља нам је била да организујемо овај скуп, да поменемо нашег колегу и да се окупимо”, рекла је Бранкица Давидовић, некадашњи директор ОШ “Јован Цвијић” у Брезичанима и ОШ “Доситеј Обрадовић” у Приједору.

Био је то сусрет прожет емоцијама и сјећањима на године у којима се, упркос свим тешкоћама, школа није затварала за знање, а људи нису одустајали једни од

других.

“То је био период када су директори основних и средњих школа имали веома тежак задатак. Био је рат, а требало је организовати наставу у школама. У школу у којој сам ја именован за ратног директора ушао је транспортер, није било улазних врата, ни са једне, ни са друге стране. Није било услова, није било професора, јер су многи били на ратишту, међутим тада су сви помагали једни другима”, истакао је Раденко Стијепаћ, дугогодишњи директор Медицинске школе и Високе медицинске школе Приједор.

Већина присутних директора потекла је из Учитељске школе „Радмило Стефановић“ из Приједора, што је додатно учврстило осјећај професионалне повезаности и заједничког идентитета. На скупу је био и Ненад Сузић, некадашњи министар просвјете, који је у том периоду имао одговорност именовања великог броја директора.

“Именовао сам људе које није било лако именовати. Постављао сам критеријуме на папиру, ту је било око 20 критеријума, више се и не сјећам тач-

но. Крај мене је сједио тадашњи министар Васић и он је коментарисао да први пут гледа како се ствара историја”, рекао је Ненад Сузић.

Сусрет је подржала и Градска управа. Поручују да ова генерација просвјетних радника заузима посебно мјесто у развоју образовања на овим просторима, те да је њихов допринос био значајан у формирању и очувању школског система у периоду који је обиљежио стварање и изградњу Републике Српске.

“Поносни смо на овај колектив који је радио у јако тешким условима рата. Када су и ученици-

ма и родитељима били не само подршка у васпитању и образовању, већ и родитељска љубав коју су тада преносили на дјецу, на нас људе који смо данас формиран и имамо своје породице. Подршка Градске управе овом колективу у будућности неће изостати”, рекао је Игор Кнегињић, представник Градске управе Приједор.

У емотивној атмосфери некадашњи директори су се присјетили заједничких дана, потврђујући да вријеме може да прође, али да успомене и људске везе остају трајне.

МУШКА ПЈЕВАЧКА ГРУПА „ТИМАР” ПРОСЛАВИЛА ДЕЦЕНИЈУ ПОСТОЈАЊА И РАДА

Текст: Тања Мандић

Мушка пјевачка група „Тимар” из Јелићке обиљежила је десет година успјешног рада и дјеловања. Тим поводом приређен је богат културно-забавни програм.

Групу је основао Зоран Граховац, који и данас обавља дужност шефа групе. Чланови су претходно пјевали у групама „Опанак” и „Змијање”, а потом су одлучили основати властиту пјевачку групу посвећену очувању и презентовању изворне пјесме, традиције и обичаја овог краја.

За протеклих десет година „Тимар” је остварио запажене резултате на бројним фестивалима и такмичењима у Републици Српској, Хрватској, Србији и Њемачкој. Међу наградама посебно се истичу прво мјесто на фестивалу у Петрињи, побједе у Новом Граду и Пискавици, наступ на Данима Републике Српске у Новом Саду те учешће на отварању чувеног Сабора трубача у Гучи и на Опленцу.

„Све оно што смо као група остварили сигурно је захтијевало пуно труда, рада и одрицања. Наша група презентovala је нашу изворну пјесму на свим тим просторима, и то веома успјешно”, казао је Граховац.

Најмлађи члан групе, Горан Миљић, придружио се „Тимару” прије пет година. Као тринаесто-годишњак отишао је у Њемачку, али га је љубав према родном крају и изворној поткозарској пјесми поново вратила кући.

„Ја сам ту пјесму одувijek волио

и слушао. Нисам неки пјевач, нажалост, али волим, и добио сам могућност, када сам се вратио из Њемачке, да у најбољој групи у регији учествујем на такмичењима и пјевању. Стално тражимо подмладак, ја сам најмлађи члан, а већ шесту деценију газим. Тражимо младе да их уведемо у изворно пјевање, да се традиција не изгуби, и надам се да ћемо успјети”, истакао је Миљић.

„Тимари” истичу да је управо преношење традиције на млађе генерације кључно за опстанак изворног пјевања. У томе им помаже Омладинска организација „Млади Тимар”. Предсједник Драшко Ђурић истиче да су и сами млади, након година проведених у иностранству, одлучили остати у свом селу и стварати боље услове за живот.

„И ја сам отишао у иностранство и неке моје колеге. Сад су

са мном у Омладинској организацији „Млади Тимар”. Вратили смо се. Одлучили смо да ту, у нашем мјесту, створимо боље услове, не само за нас младе, већ и за старије. Управо ова сала коју смо реновирали служи сврси, ту се организују дружења, рођендани, као и овај јубилеј групе „Тимар”, с којом већ пар година

сарађујемо. Што се тиче подмлатка, ми смо из ових крајева и волимо пјесму ојкачу”, нагласио је Ђурић.

На свечаности су заслужним појединцима уручене захвалнице за подршку у раду групе „Тимар” током протекле деценије, а приређен је и заједнички ручак уз наступ ојкачких група.

ПОКРЕНУТА ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА ЗА ЛИЈЕЧЕЊЕ СРЕТЕ МАЦУРЕ ИЗ ГОРЊЕГ ЈЕЛОВЦА

Текст: Мирјана Шодић

Тридесетпетогодишњи Срето Мацура годинама води тешку борбу са посљедицама дијабетеса које су озбиљно угрозиле његов вид и рад бубрега, због чега редовно одлази на хемодијализу. У Београду треба да оперише очи на Војномедицинској академији, а очекује га и трансплантација бубрега. Наду му даје његов отац, који је спреман да му донира бубрег.

„Због посљедица дијабетеса Срето је ослијепио. Мора да оперише очи. Након тога слиједи трансплатација бубрега. Планирам да му донирам бубрег, али прије тога морам да урадим налазе, како би се утврдило да ли сам компатибилан донор”, рекао је Пилип Мацура, Сретин отац.

Завичајно друштво „Патрија Јеловац Приједор” покренуло је хуманитарну акцију за прикупљање помоћи за Сретино лијечење. Из Удружења поручују да је свака донација драгоцјена и апелују на људе добре воље да се укључе у ову хуману акцију.

„Позивам све људе добре воље да донирају новчана средства, од срца, колико могу. Свака марка значи овом човјеку који се налази у лошој ситуацији, и здравственој и материјалној”, рекао је Раденко Петрић, предсједник Завичајног друштва „Патрија Јеловац Приједор”.

Уплате се могу извршити код Нове банке на број рачуна: 555-100-00390001-76, са назнаком: „Срето Мацура – лијечење”.

Уступљена фотографија

У ЧЕЛИНЦУ ОДРЖАНО 10. ОТВОРЕНО ПРВЕНСТВО УКК ВРБАС „ЧЕЛИНАЦ 2026“.

У конкуренцији 27 клубова, такмичари Карате клуб „Уракен“ заузели су одлично 7. мјесто у генералном пласману. С обзиром на то да су наступили са свега осам такмичара, остварен је изузетно вриједан резултат.

Матија Радаковић поново је доминирао у катама појединачно освојивши двије златне медаље. Андреј Зорић и Жарко Стојанчић освојили су сребрне медаље, док је Теодор Петровић стигао до двије бронзане медаље у конкуренцији ката појединачно. Репрезентативни ката тим „Уракен“-а очекивано је освојио златну медаљу.

Да су и борци били на висини задатка потврђује учинак у борбама — три златне, једна сребрна и двије бронзане медаље. Посебно се истакао Његош Лишчински, који је доминантно стигао до злата у својој категорији.

Гордана Каурин

КК „ШОДАН“ ОСВОЈИО 12 МЕДАЉА НА КАРАТЕ КУПУ „ЧЕЛИНАЦ 2026“

У организацији Универзитетског карате клуба „Врбас“ у Челинацу је одржан карате куп „Челинац 2026“, на којем су спортисти Карате клуб „Шодан“ остварили још један запажен успјех.

У конкуренцији 27 клубова, са 340 спортиста и укупно 456 пријава, чланови КК „Шодан“ освојили су укупно 12 медаља — двије златне, четири сребрне и шест бронзаних.

Двије златне медаље освојила је Ивона Згоњанин, која је уједно била и најуспјешнија такмичарка турнира, окитивши се и једном бронзаном медаљом.

Сребрне медаље освојили су Дијана Милошевић, Наталија Боријевић и Ђурица Павле, као и мушки ката тим у саставу: Андрија Савановић, Кристијан Милошевић и Лазар Комосар.

Бронзане медаље припале су Марији Золак, Луки Зецу, Андрији Савановићу, Илијани Адамовић и Ирени Адамовић, док је бронзу освојио и женски ката тим у саставу: Илијана Адамовић, Ивона Згоњанин и Ирина Адамовић.

Још један успјешан наступ потврда је квалитетног рада и континуитета добрих резултата које остварују такмичари КК „Шодан“ на домаћим турнирима.

Г. Каурин

КАРАТИСТИ „ШОДАНА“ ОСВОЈИЛИ 14 МЕДАЉА НА МЕМОРИЈАЛНОМ КУПУ „РАЈКО И МЛАДЕН ЦРНОБРЊА“

У организацији Карате клуба „Рајко Црнобрња-Глиго“, у Новом Граду одржан је Меморијални карате куп „Младен и Рајко Црнобрња“, који је окупио 360 такмичара из 25 клубова са чак 470 пријава.

На овом престижном турниру, каратисти „Шодана“ освојили су 4 златне, 6 сребрних и 4 бронзане медаље.

Најсјајније медаље припале су: женском ката тиму у саставу Ивона Згоњанин, Ирина и Илијана Адамовић, те Павлу Ђурици, Невени Деспот и Кристијану Милошевићу.

Сребрне медаље освојили су Ивона Згоњанин у чак двије узрасне категорије, Лазар Комосар, Ненад Деспот, Илијана Адамовић као и мушки ката тим у саставу: Лазар Комосар, Андрија Савановић и Кристијан Милошевић.

Бронзаним медаљама окитиле су се Валентина Билбија и Дијана Милошевић.

Т.Мандић

„УРАКЕН“ ОСВОЈИО 19 МЕДАЉА НА МЕМОРИЈАЛНОМ КУПУ „РАЈКО И МЛАДЕН ЦРНОБРЊА 2026“

Карате клуб „Уракен“ остварио је сјајан резултат на 16. меморијалу „Рајко и Младен Црнобрња 2026“, који је одржан у Новом Граду у организацији карате клуба „Рајко Црнобрња - Глиго“. Са свега 14 такмичара, „Уракен“ је освојио прво мјесто у генералном пласману, побједивши 24 клуба и потврдивши да је у изврсној форми очи предстојећег Балканског првенства за дјецу.

На турниру је наступило 360 такмичара из 25 клубова, који су се борили у чак 470 категорија, што овај меморијал сврстава у ред најзначајнијих карате манифестација у региону. „Уракен“ је, упркос мањој екипи, доминирао и кући понио импресивних 19 медаља — 9 златних, 5 сребрних и 5 бронзаних.

Јунак турнира био је млади Матија Радаковић, који се окитио са три златне медаље, двије у индивидуалним категоријама те трећу у ката тиму, наступајући заједно са Теодором Петровићем и Андрејом Зорићем. Златне медаље у катама припале су и Вељку Курици те Марији Вујасин, док су се у борбама златом окитили Стефан Дринић, Филип Рајилић, Његош Бујић и Матеа Бурсаћ.

У борби за сребро успјешни су били Теодор Петровић, који је освојио двије сребрне медаље, затим Његош Лишчински, Урош Рајилић и Матеа Бурсаћ. Бронзане медаље понијели су кући Андреј Зорић, Филип Рајилић, Теодор Бајић, Милош Мајсторовић и Његош Бујић.

Наступ је био потпун упркос одсуству репрезентативца Андреја Шкорића, који није могао наступити из оправданих разлога.

Т.Мандић

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ГРАД ПРИЈЕДОР
ЈУ ДЈЕЧИЈИ ВРТИЋ "РАДОСТ" ПРИЈЕДОР

REPUBLIKA SRPSKA
GRAD PRIJEDOR
JU DJECIJI VRTIC "RADOST" PRIJEDOR

Бука Караџића 21, Приједор, Тел./факс: 052/211-702, e-mail: vrticradostpd@gmail.com

Број: 947/26
Датум: 27.5.2026. године

На основу члана 21. Статута ЈУ Дјечији вртић „Радост“ Приједор бр. 221/17 од 25.04.2017. године и Одлуке о измјенама и допунама Статута ЈУ Дјечији вртић „Радост“ Приједор, бр. 707/25 од 28.04.2025. године и члана 3. став 1. и став 4. Правилника о пријему дјеце у ЈУ Дјечији вртић „Радост“ Приједор, број: 751/26 од 27.4.2026. године („Службени гласник Града Приједор“, бр. 8/26 од 11.5.2026. године), Сагласност, бр. 02-023-29/26 од 18.5.2026. године и Одлуке о расписивању Конкурса, број: 946/26 од 27.5.2026. године, објављује се

ЈАВНИ КОНКУРС ЗА ПРИЈЕМ ДЈЕЦЕ У ЈУ ДЈЕЧИЈИ ВРТИЋ „РАДОСТ“ ПРИЈЕДОР У РАДНОЈ 2026/2027. ГОДИНИ

I

ЈУ Дјечији вртић „Радост“ Приједор, врши пријем 125 (стотину двадесет пет) дјеце у радној 2026/2027. години, старости од **једне године (дјеца која закључно са 31.08.2026. године навршавају годину дана живота) до поласка у школу**, и то:

Вртић „Радост“ – Централни

Дјеца од 1 до 2 године.....	12 дјеце
Дјеца од 2 до 3 године.....	20 дјеце
Дјеца од 3 до 4 године.....	12 дјеце
Дјеца од 4 до 5 године.....	8 дјеце
Дјеца од 5 до 6 године.....	11 дјеце

Вртић „Ђурђевак“ – Урије

Дјеца од 2 до 3 године.....	12 дјеце
Дјеца од 4 до 5 године.....	4 дјеце

Вртић „Цврчак“ – Пећани

Дјеца од 1 до 3 године.....	10 дјеце
-----------------------------	----------

Вртић „Палчић“ – Омарска

Дјеца од 1 до 3 године.....	9 дјеце
Дјеца од 3 до 4 године.....	9 дјеце

Вртић „Бамби“ - Козарац

Дјеца од 3 до 6 године.....	8 дјеце
-----------------------------	---------

Вртић „Симба“ Брезичани

Дјеца од 2 до 3 године.....	10 дјеце
-----------------------------	----------

II

Критеријуми на основу којих се разматра пријем дјеце за упис у вртић и документа која је потребно приложити уз пријаву на конкурс (оригинал или овјерене фотокопије):

1. дјеца корисници социјалне заштите (доказује се увјерењем/потврдом да је дијете корисник социјалне заштите изда-та од Центра за социјални рад;)

2. дјеца са ријетким болестима (доказује се налазом и мишљењем љекара специјалисте којим се потврђује дијагноза

ријетке болести код дјетета, са назначеним називом болести и по могућности, шифром према важећој класификацији болести)

3. дјеца чији су родитељи лица са инвалидитетом или лица обољела од тешких болести уважавајући право на разумно прилагођавање поступка уписа дјетета за родитеље (Родитељ који је лице са инвалидитетом, прилаже: Рјешење Фонда ПИО или Налаз и мишљење Фонда ПИО или Рјешење Центра за социјални рад или Рјешење Одјељења за борачно ивналидску заштиту; Родитељ који је лице обољело од тешких болести, прилаже: Налаз и мишљење љекара специјалисте у којем је јасно назначено да лице болује од тешке болести).

4. дјеца самохраних родитеља (доказује се изводом из матичне књиге умрлих за преминулог родитеља, или уколико је у матичну књигу рођених уписан само један родитељ (други је непознат) извод из матичне књиге рођених за дијете.)

5. дјеца из породица са троје или више дјеце (доказује се изводима из матичне књиге рођених за сву дјецу)

6. дјеца из породица којима је утврђен статус корисника на новчану помоћ, дјечији додатак и матерински додатак (доказује се увјерењем да породица дјетета за које се врши пријава има утврђен статус корисника права на новчану помоћ, дјечији додатак и матерински додатак (увјерењем не старијим од 15 дана))

7. дјеца припадника мањинских етничких заједница (доказује се изводом из матичне књиге рођених једног од родитеља који припада мањинским етничким заједницама)

8. дијете чији брат или сестра похађају вртић (утврђује вртић на темељу службене евиденције и тврдње родитеља у пријави на конкурс)

9. дијете које има пребивалиште на територији локалне самоуправе гдје се налази организациона јединица установе за коју родитељ/старатељ конкурише (доказује се на основу потврде о пребивалишту за дијете)

10. запосленост родитеља или ако је родитељ редовни студент (доказује се потврдом послодавца о запослењу родитеља не старија од 30 календарских дана; Уколико су родитељи редовни студенти, потребно је да приложи потврду издату од стране факултета да је редован студент (потврда не старија од 30 календарских дана))

11. дијете које није примљено на претходном спроведеном Јавном конкурс - бодују се претходна три конкурса (утврђује вртић на основу службене евиденције).

Напомена:

1. У складу са чланом 13. став 2. Правилника о пријему дјеце у ЈУ Дјечији вртић „Радост“ Приједор, документа која нису на једном од језика који су у службеној употреби у Републици Српској, Босни и Херцеговини, потребно је да буду преведена на један од језика који су у службеној употреби у Републици Српској, Босни и Херцеговини те овјерен од стране овлаштеног тумача у супротном таква документа неће служити као доказ о испуњености критеријума који се доказује са њима, те таква документа се неће узети у разматрање.

2. У складу са чланом 3. став 4. Правилника о пријему дјеце у ЈУ Дјечији вртић „Радост“ Приједор, ЈУ Дјечији вртић „Радост“ Приједор, приликом расписивања конкурса уз сагласност оснивача одмах расписује конкурс за пријем већег броја дјеце која се уписују у васпитне групе, с тим да број уписане дјеце не може бити увећан за више од 20% од броја утврђеног чл. 43. став

7. Закона о предшколском васпитању и образовању. Процент увећања од 20% не може се примијенити у васпитној групи коју похађа дијете са сметњама у развоју.

3. Упис дјетета са сметњама у развоју и дјеце са ријетким болестима разматра установа на основу документације и процјене стручног тима о психофизичком статусу и потребама дјетета за одговарајућим програмима и осталих услова које предшколска установа може обезбиједити. Одлуку о укључивању дјеце са сметњама у развоју и ријетким болестима доноси директор, а на основу налаза и мишљења, мишљења стручног тијела установе, могућности установе у вези са одговарајућим програмом који установа може понудити и на основу норматива о броју дјеце прописаних Законом о предшколском васпитању и образовању, поштујући при том принцип најбољег интереса дјетета. Родитељ је дужан уз пријаву на конкурс приложити **Налаз и мишљење** о процјени потреба и усмјеравању дјеце и омладине са сметњама у развоју, а уколико се ради о дијетету са ријетким болестима, родитељ је дужан приложити **Налаз и мишљење** љекара специјалисте којим се потврђује дијагноза ријетке болести код дјетета (са назначеним називом болести и по могућности, шифром према важећој класификацији болести);

У складу са чл. 43. став 8. Закона о предшколском васпитању и образовању („Службени гласник Републике Српске“, бр. 100/25) у установи у једној васпитној групи може се укључити једно дијете са сметњама у развоју које има налаз и мишљење, а уколико установа има мањи број васпитних група у односу на број уписане дјеце са сметњама у развоју, у васпитну групу може се укључити највише двоје дјеце са сметњама у развоју. Члан 43. став 9. Закона о предшколском васпитању („Службени гласник Републике Српске“, бр. 100/25), уколико васпитну групу похађа дијете са сметњама у развоју коме је налазом и мишљењем или према процјени стручног тима прописано остваривање васпитно-образовног рада у установи по индивидуализованом васпит-

нообразовном програму, укупан број дјеце у васпитној групи се умањује за два, односно четири.

III

Конкурс остаје отворен 8 календарских дана од дана објављивања, тј. од првог наредног дана од дана објављивања у седмичном листу „Козарски вјесник“ до 8.6.2026. године.

Пријава се може преузети на сајту вртића или у просторијама ЈУ Дјечији вртић „Радост“, ул. Вука Караџића број 21, те заједно са потребном документацијом у затвореној коверти са назнаком „за конкурс – пријем дјеце у вртић“ послати путем поште, препоручено или предати лично у просторијама вртића радним данима у периоду од 07:00 часова до 15:00 часова.

Ранг листа биће објављена на огласној табли ЈУ Дјечији вртић „Радост“ Приједор у ул. Вука Караџића 21, веб сајту ЈУ Дјечији вртић „Радост“ Приједор и на огласној табли информационог система Министарства просвјете и културе Републике Српске, у року од најмање 15 (петнаест) дана од дана истека рока за пријаву на конкурс. На основу ранг листе, директор доноси појединачна рјешења о: пријему дјетета у вртић или одбијању захтјева за пријем дјетета у вртић, те се иста достављају родитељима/старатељима дјеце.

Преурањене, неблагоприятне и непотпуне пријаве и **пријаве дјеце која не испуњавају услов конкурса у погледу узраста траженог конкурсом** неће се узети у разматрање и биће одбачене.

В.Д. ДИРЕКТОР,
Маја Војновић

ПРЕДАВАЊЕ ЗА ОСНОВЦЕ У ОКВИРУ КАМПАЊЕ “ОРУЖЈЕ НЕ ШТИТИ, ОРУЖЈЕ УБИЈА”

Текст: Мирјана Шодић

Полицијски службеници Полицијске управе Приједор одржали су едукативно предавање за ученике осмог разреда Основне школе “Доситеј Обрадовић” о опасностима и посљедицама нестручне употребе ватреног оружја, као и правилног поступања у случају проналаска минско-експлозивних средстава.

Ученици су истакли да су ова предавања корисна и едукативна, те да су стекли нова знања о заштити и безбједности.

“Веома је значајно ово предавање, јер сматрам да треба да знамо све о оружју и у случају ако га пронађемо, треба да знамо шта да урадимо, коме и како да га предамо”, рекао је Марко Топић, ученик Основне школе “Доситеј Обрадовић”.

Предавање је организовано у оквиру кампање “Оружје не штити, оружје убија”, коју Министарство унутрашњих послова Републике Српске реализује од 18. до 29. маја са циљем подизања свјести код младих о опасностима које носе оружје и минско-експлозивна средства.

“Ученици су упознати коме могу да пријаве проналазак оружја

или минско-експлозивних средстава и са могућим опасностима и посљедицама нестручне употребе ватреног оружја. Посебан акценат ове превентивне кампање усмјерен је према грађа-

нима који у свом власништву посједују легално оружје, да га адекватно чувају и складиште, како не би дошло у посјед неовлаштених лица”, истакао је Здравко Савић, командир Поли-

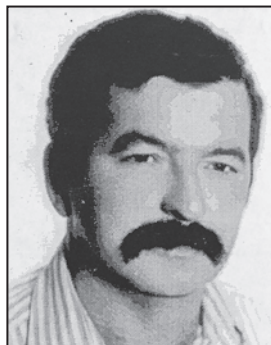
цијске станице Приједор један. Из Полицијске управе Приједор позвали су грађане да пријаве сва сазнања о посједовању илегалног оружја.

ПОЧАСТ БОРЦИМА ГРАДА ПРИЈЕДОРА ПОГИНУЛИМ У ОДБРАНИ ГРАДА 30. МАЈА 1992. ГОДИНЕ

**ЗОРАН С.
КАРЛИЦА**

**БОШКО Н.
ЖУЈИЋ**

**БРАНКО Р.
ЂУРИЧИЋ**

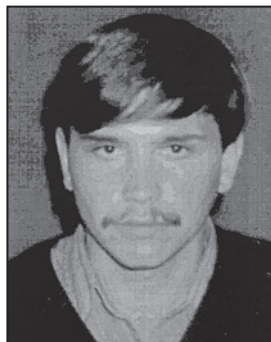
**МИРОСЛАВ Р.
ГОНЧИН**

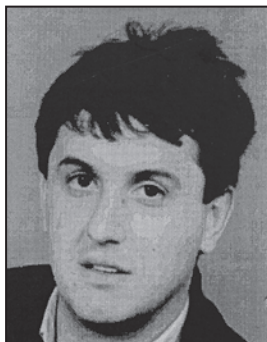
**МЛАДЕН П.
ПОПОВИЋ**

**ВУКАШИН М.
РИТАН**

**НЕЂО Б.
КАТИЋ**

**РАДОСЛАВ Б.
КОЛУНЏИЈА**

**ДУШКО О.
КРАГУЉ**

**ДУШКО С.
ЛУКИЋ**

**РАДЕ С.
МАЈКИЋ**

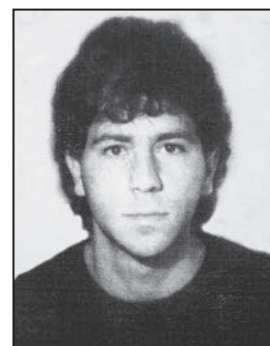
**ЖЕЉКО Л.
ЃАТОВИЋ**

**ЖЕЉКО Д.
ЃАТОВИЋ**

**РАДЕНКО В.
ВУЧЕНОВИЋ**

**МЛАДЕН В.
ВЛАЧИНА**

ВЈЕЧНА СЛАВА И ХВАЛА 15 ПОГИНУЛИХ БОРАЦА ВРС И МУП-а РС КОЈИ СУ ЖИВОТЕ ПОЛОЖИЛИ 30.5.1992. ГОДИНЕ НА УЛИЦАМА ГРАДА ПРИЈЕДОРА ПРИЛИКОМ ОДБРАНЕ ГРАДА ОД НАПАДА МУСЛИМАНСКО – ХРВАТСКИХ ФОРМАЦИЈА.

ГРАД ПРИЈЕДОР И БОРАЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА ГРАДА ПРИЈЕДОРА ОДАЈУ ПОЧАСТ И ЗА 27 РАЊЕНИХ БРАНИЛАЦА ГРАДА И СВИМ НАКОН РАТА УМРЛИМ И ЖИВИМ БРАНИОЦИМА ПРИЈЕДОРА.

ГРАД ПРИЈЕДОР

БОРАЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА
ГРАДА ПРИЈЕДОРА

Двије године како те нема, а ипак си са нама.

СИНИША

Нека те анђели чувају тамо, а ми ћемо овдје.

Породица Квочка и Блажевић.

21069

Дана 24.5.2026. преминула је наша драга и никад непрежаљена

**ТАНКОСОВА – КОСА
АЛЕКСИЋ
(1953-2026)**

Поносни смо што си била са нама, а јако тужни што смо те изгубили. Заувијек ћемо те вољети и чувати успомену на тебе.

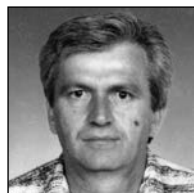
Твоји: супруг Сретан, сестра Вука са породицом, брат Драган, дјевељ Тихомир са породицом и заова Невена са породицом.

21085

Тужно сјећање на

**ГОРАН ТИМАРАЦ
(1992-2026)**

**МИЛОРАД ТИМАРАЦ
(2017-2026)**

Заувијек ћете бити у нашим срцима.
Ваши најмилији.

21068

Тужно сјећање

**МИЛОШ ТРАВАР
(28.5.2012-28.5.2026)**

Чувамо те од заборава.
Сестра са породицом.

21006

Дана 31.05.2026. године навршава се 30 година од трагичне смрти нашег драгог, вољеног супруга и оца

**ДРАГЕ ВУЧЕТЕ
(1956-2026)
Из Омарске.**

Парастос у недељу у 10.30 у Јокића гробљу, Омарска.
С љубављу и поштовањем супруга Ангелина, кћерке Рада и Марина са породицама.

(0001)

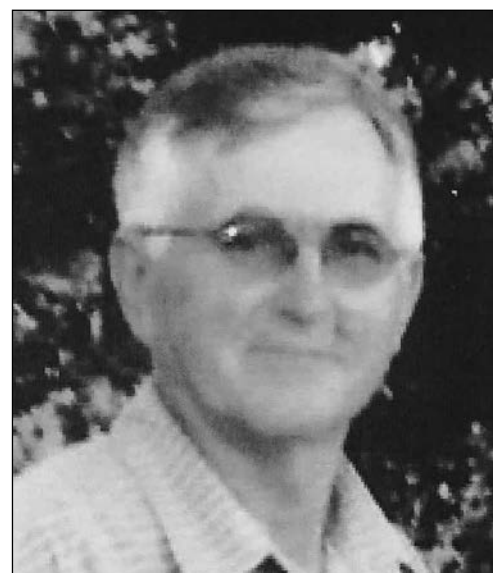
У суботу 30.5.2026. у 9.15 на гробљу Парлог – Доња Ламовита дајемо четрдесетодневни помен нашем драгом

**ДРАГОЉУБУ –
ДРАГИ (Недељко)
ВУЧКОВИЋУ**

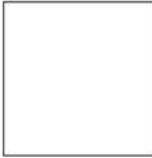

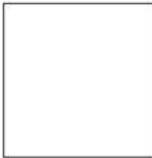

Твоја доброта и племенитост заувијек ће остати у нашим срцима.

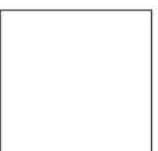

Ожалошћена породица: супруга Стојка, син Драган, кћерка Драгана, унуке Јелена, Теодора, Сара и Софија, снаха Јасминка, унук Никола и праунук Симон.

21070

УБИЈЕНОЈ ДЈЕЦИ ПРИЈЕДОРА (1992 - 1993.)

 ALAGIĆ (Mehmed) SULEJMAN Rizvanovići, 17 godina	 ALIŠIĆ (Mehmedalija) ANEL Ališići, 15 godina	 AVDIĆ (Hamed) MUHAMED Biščani, 17 godina	 BAČIĆ (Ferid) ELVISA Zecovi, 11 godina	 BAČIĆ (Šefik) ERNEST Zecovi, 3 godine	 BAČIĆ (Ferid) FERIDA Zecovi, 13 godina	 BAČIĆ (Đulejman) JASMIN Zecovi, 8 godina	 BAČIĆ (Fikret) NERMIN Zecovi, 13 godina
 BAČIĆ (Fikret) NERMINA Zecovi, 6 godina	 BAČIĆ (Refik) REFIKA Zecovi, 5 godina	 BAČIĆ (Salko) SABAHUDIN Zecovi, 13 godina	 BAČIĆ (Đulejman) SEMIR Zecovi, 5 godina	 BAČIĆ (Meho) SUDBIN Zecovi, 17 godina	 BAČIĆ (Salko) ZIKRET Zecovi, 16 godina	 BAČIĆ (Salko) ZIKRETA Zecovi, 10 godina	 BAŠIĆ (Eniz) ENVER Kozarac, 15 godina
 BAŠIĆ (Ibrahim) MAIDA Kozarac, 12 godina	 BEHLIĆ (Redžep) ALADIN Čarakovo, 13 godina	 BEHLIĆ (Eniz) ANEL Čarakovo, 1 godina	 BEHLIĆ (Esad) ERMIN Čarakovo, 16 godina	 BEHLIĆ (Redžep) SENADIN Čarakovo, 9 godina	 BEŠIĆ (Mahmut) EDIN Kozarac, 15 godina	 BEŠIĆ (Idriz) KEMAL Kozarac, 15 godina	 BLAŽEVIĆ (Šemso) SUAD Kozarac, 17 godina
 BRDAR (Emin) EMSUD Zecovi, 16 godina	 BRDAR (Junuz) JASMIN Čarakovo, 16 godina	 BRDAR (Ragib) SAMIR Zecovi, 15 godina	 ČAUŠEVIĆ (Mustafa) EDIN Hambarine, 16 godina	 ČAUŠEVIĆ (Emsud) EMIR Tukovi, 16 godina	 DEDIĆ (Šero) DAMIR Rizvanovići, 16 godina	 DENIĆ (Stipo) ELVIS Kozarac, 17 godina	 DOLIĆ (Dževad) VJEKOSLAV Čarakovo, 16 godina
 DURAČAK (Rifat) ĐEMAL Donji Garevci, 16 godina	 DURATOVIĆ (Ismet) ENES Biščani, 17 godina	 DURATOVIĆ (Mehmed) HALID Biščani, 15 godina	 DŽENANOVIĆ (Ešef) AJDIN Donji Garevci, 8 godina	 DŽENANOVIĆ (Ešef) ALEN Donji Garevci, 4 godine	 DŽENANOVIĆ (Alija) IDRIZ Hambarine, 15 godina	 DŽENANOVIĆ (Esad) MAIDA Donji Garevci, 17 godina	 ĐONLAGIĆ (Dževad) FEHIM Kamičani, 17 godina
 EJUPOVIĆ (Sakib) EDIS Hambarine, 17 godina	 FORIĆ (Taib) AMIR Kamičani, 11 godina	 FORIĆ (Zahid) MIRSAD Kozaruša, 17 godina	 HABIBOVIĆ (Suljo) ALMIR Hambarine, 17 godina	 HADŽIĆ (Ibrahim) JASMIN Biščani, 17 godina	 HAJRUDIN (Husein) JASMIN Hambarine, 17 godina	 HEGIĆ (Hajro) FAHRUDIN Kozarac, 16 godina	 HEGIĆ (Alija) FIKRET Biščani, 17 godina

 HODŽIĆ (Redžep) ALIJA Kozarac, 17 godina	 HOŠOVAC (Ismet) ADIS Zecovi, 5 godina	 HOŠOVAC (Ismet) IBRAHIM Zecovi, 7 godina	 HOROZOVIĆ (Mesud) NERMIN Zecovi, 11 godina	 HOROZOVIĆ (Mesud) NERMINA Zecovi, 15 godina	 HRNIĆ (Himzo ZLATA) Trnopolje, 15 godina	 JAKUPOVIĆ (Hasan) ARMIN Kozarac, 14 godina	 KADIĆ (Karanfil) DŽEVDET Bišćani, 17 godina
 KADIĆ (Abdulah) EDIN Bišćani, 17 godina	 KADIĆ (Dževad) EDIN Bišćani, 17 godina	 KADIĆ (Husein) ELVIS Bišćani, 15 godina	 KADIRIĆ (Ekrem) ADMIR Rizvanovići, 17 godina	 KADIRIĆ (Ferid) FAHRUDIN Bišćani, 16 godina	 KADIRIĆ (Šefik) NEDŽAD Rizvanovići, 16 godina	 KADIRIĆ (Emsud) SUAD Bišćani, 17 godina	 KALTAK (Vahid) ALMIR Hambarine, 16 godina
 KARAGIĆ (Husein) AMIR Rizvanovići, 15 godina	 KARAGIĆ (Husein) JASMIN Rizvanovići, 15 godina	 KARAGIĆ (Husein) SAMIR Rizvanovići, 17 godina	 KARARIĆ (Kadir) ELVIR Trnopolje, 16 godina	 KENJAR (Teufik) MUHAMED Kamićani, 10 godina	 MAHMULJIN (Šefik) FARUK Kozaruša, 17 godina	 MAHMULJIN (Nihad) MIDHAT Kozarac, 17 godina	 MAROŠLIĆ (Fadil) ALMIR Trnopolje, 15 godina
 MATANOVIĆ (Mladen) ERVIN Muštanica, 16 godina	 MATANOVIĆ (Stipo) GORAN Rasavci, 14 godina	 MATANOVIĆ (Pejo) PREDRAG Muštanica, 17 godina	 MATANOVIĆ (Ante) ZORAN Muštanica, 17 godina	 MEŠIĆ (Muhamed) ELVEDIN Prijeđor, 17 godina	 MLINAR (Mato) LUKA Briševo, 15 godina	 MUHIĆ (Mehmed) NEDŽAD Hambarine, 17 godine	 MULALIĆ (Emir) EMIRA Ljubija, 5 godina
 OSMANOVIĆ (Hasan) MUHAREM Hambarine, 17 godina	 PAŠIĆ (Šaban) SAKIB Hambarine, 16 godina	 POLJAK (Jusuf) ILIJAZ Kevljani, 17 godina	 PRANJIĆ (Slavko) KREŠIMIR Prijeđor, 14 godina	 RAMULIĆ (Smail) KEMAL Bišćani, 17 godina	 REDŽIĆ (Adem) ALMIR Čarakovo, 14 godina	 REDŽIĆ (Ešef) NAMIR Čarakovo, 3 godina	 REDŽIĆ (Ešef) VAHID Čarakovo, 8 godina
 RIZVANOVIĆ (Munib) ELVIS Rizvanovići, 14 godina	 SALIOVIĆ (Safer) MIDHET Čarakovo, 15 godina	 SELI MOVIĆ (Adem) ELVIR Prijeđor, 17 godina	 SIJ EČIĆ (Džemal) EDIN Čarakovo, 17 godina	 SOFTIĆ (Vasif) VELID Prijeđor, 2 mjeseca	 STUPAR (Milan) STOJAN Zecovi, 14 godina	 ŠARČEVIĆ (Munib) ELVIS Rizvanovići, 13 godina	 ŠVRAKA (Omer) MIRSAD Rizvanovići, 17 godina
 TALUNDŽIĆ (Fikret) ALMIR Kozarac, 17 godina	 TATAREVIĆ (Suljo) AMIR Zecovi, 17 godina	 TUKEVIĆ (Luka) STI PO Volar, 14 godina	 VOJNIK OVIĆ (Uzeir) SANEL Bišćani, 15 godina	 ZULIĆ (Eniz) ADMIR Trnopolje, 17 godina	 ŽERIĆ (Zajim) ARMIN Kozaruša, 17 godina	<p>INICIJATIVA RODITELJA ZA IZGRADNJU SPOMENIKA UBIJENOJ DJECI PRIJEĐORA</p> <p>CENTAR ZA MLADE "KVART"</p> <p>FONDACIJA ZA IZGRADNJU KULTURE SJEČANJA</p>	

У ПРИЈЕДОРУ ОДРЖАН 13. МЕЂУНАРОДНИ ОДБОЈКАШКИ ТУРНИР „МИ ВОЛИМО ОДБОЈКУ“

У Спортској дворани „Младост“ у Приједору одржан је 13. традиционални међународни одбојкашки турнир градова „Ми волимо одбојку“, спортска манифестација која је и ове године окупила младе одбојкашице, тренере и љубитеље одбојке из више градова, региона и иностранства. Турнир је отворио Александар Миљешић, који је поздравио учеснике, госте и организаторе, нагласивши значај спортских сусрета за младе. Овакви турнири нису само прилика за такмичење, већ и за дружење, повезивање градова, његовање пријатељства и промоцију правих спортских вриједности – поручио је Миљешић. Организатор турнира био је Одбојкашки клуб Приједор на челу са тренером Владом Вуковићем, који годинама успјешно чува традицију

овог спортског догађаја у граду на Сани. На турниру су учествовале екипе из Приједора, Славонског Брода, Новог Травника, Белог Манастира, Котор Вароши, Каћуна и Беча, док неке екипе које су биле најављене ове године нису успјеле допутовати на турнир. Велики успјех оствариле су домаће одбојкашице. Сениорска екипа Одбојкашког клуба Приједор освојила је прво мјесто и златну медаљу. Друго мјесто припало је екипи из Котор Вароши, док су треће мјесто освојиле пионирке ОК Приједор. Четврто мјесто заузела је екипа из Новог Травника. За најбољу играчицу турнира проглашена је Маја Стаменић. Признања за најбоље појединке турнира освојиле су: најбољи либеро Теодора Шурлан, најбољи средњи блокер Лара Ра-

илић, најбољи примац Лара Вујиновић, најбољи коректор Невена Дошеновић, најбољи дизајнер турнира Анђела Павловић. Посебан тренутак обиљежио је завршетак турнира, када су одбојкашице

уручиле рођендански поклон тренеру Влади Вуковићу, као знак захвалности за дугогодишњи рад, труд и посвећеност. Турнир „Ми волимо одбојку“ још једном је потврдио да је Приједор

град спорта, младости и пријатељства, а организатори су поручили да ће наставити његовати традицију овог међународног спортског окупљања.

**DJ VOJAN
MRŠIĆ**

DJ ŠOVA

„SUBOTA NA 97,9 FM“ 21-01h

**POWERED BY
RADIO
PRIJEDOR**

**КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК**

**DJ PETAR
MARIN**

**DJ VLADIMIR
ZORIĆ**

fotOMETRO
FOTOMETRO.PD.COM

Viber **066 666 623**

✉ fotometropd@gmail.com

**КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК**

**НЕКА СЕ ЗА ВАШ БИЗНИС
ДАЛЕКО ЧУЈЕ**

www.kozarski.com

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

У прољеће 1942. године појавио се први број "Козарског партизанског вјесника", у издању партизанског Обавјештајног бироа Другог крајишког (козарског) НОП одреда "Младен Стојановић". У љето 1975. године изашао је први број послје Другог свјетског рата.

Издаје: Информативно-пословни центар "Козарски вјесник" Приједор - Редакција и администрација: Улица 43. приједорске бригаде. Лист регистрован код Министарства информација Републике Српске, бр. 170/93 од 10.3.1993.године. **Изази сваког петка - Вршилац дужности директора:** Милан Тубин - **Вршилац дужности главног и одговорног уредника:** Гордана Каурин (лектор/редактор), **Вршилац дужности замјеника главног и одговорног уредника:** Бојана Мајсторовић - **Редакција:** Деборах Совиљ, Бојана Мајсторовић, Мирјана Шодић, Тања Мандић, Рената Шикањић Новаковић - **Технички уредник:** Силвија Дејановић - **Телефони:** Директор 232-803, рачуноводство и маркетинг 232-863, Радио Приједор 911-822, Телевизија Приједор 211-239, Тел/факс 232-803, 232-863. - **Цијена примјерка одштампана на "глави" Листа - Претплата:** Све информације о претплати на Лист на телефоне 211-575 и 232-863 - **Рукописи и фотографије се не враћају - Жиро рачун:** НЛБ банка АД Филијала Приједор - ж.р. 5620070000263992 (са назнаком за "Козарски вјесник") - Штампана: р.г. "ФОТО МЕТРО"